

Fr. 47. *num. 3.*

23

P. 268,

**TRACTATUS
UTILISSIMUS
ET
NECESSARIUS**

**SUCCESSIONIS EX PACTO, TE-
STAMENTO ET AB INTESTATO.**

**ASCENDENTIUM, DESCENDEN-
TIUM ET COLLATERALIUM AC
CONJUGUM**

Kf 888

Tam

IN BONIS ALLODIALIBUS QUAM FEUDALIBUS
Per suas Tabulas clarissime elaboratus

ROTENBURGI,
apud Johann Thomam Hoffinannum, Bibliopol,
ANNO M. DCCV.

TRACTATUS
UTILISSIMUS

ET

NECESSARIUS

SUCCESSIONIS EX PACTO, TESTAMENTO ET ABINTESTATO,

ASCENDENTIUM, DESCENDENTIUM, TRIM ET COLLATERALIUM AC CONIUGUM

Tom

IN HONOREM ALIQUORUM QUORUM DAMUS

ROTEMBURGI

ANNO MDCX

SUCCESSIO ALLODIALIS ET FEUDALIS,

CLASSIS I.

DE SUCCESSIONE IN COMMUNI.

Successio, omiſſis aliis acceptionibus generalioribus, eſt; quæ fit per hæreditatem in Jus univerſum defuncti, idque vel oblique, per codillos, quos hic non tractamus, vel directo, ſive exteſtamento, ſive ab ineſtato, ſive de conſuetudine, etiam quandoque ex pacto.

CAPUT I.

De Successione ex pacto.

SUMMARIUM.

1. Pacto non datur hæreditas ſaltem Jure communi.
2. Eſt reciprocum.
3. Niſi juramento confirmatum.
4. Vel non juratum inter conjuges.
5. Aut illuſtres perſonas celebratum, idque de conſuetudine.

I. DE Jure communi rejicitur Successio ex pacto eo quod contra bonos mores; partim quod teſtamenti factionem, quæ ambulatoria uſque ad finem vitæ, adeoque ſemper revocabilis, conſtringat, partim quod præbeat votum alienæ mortis captandæ.

L. ſtipulatio 61. ff. de verbor. obligat. &c. L. de quaſtione ult. C. de pactis.

II. Etiamſi reciprocum, cum adhuc idem periculum ſubſit alienæ mortis captandæ, & quod militibus,

A

Ex

Ex L. licet 19. C. de pactis.

Singulari privilegio concessum, ad alios non privilegiatos non sit extendendum.

uti contra Gail. 2. obs. 126. defendit Perez in Cod. tit. de pact. Carpz. respons. Juris lib. 5. respons. 5.

III. Aut etiam juratum, quod verum de Jure Civili, contrarium Jure Canonico; cum tale pactum non sit contra bonos mores naturales.

uti refutatur Treutlerus à Bachovio volum. 1. disp. 6. thes. 8. lit. e.

Alias hoc ipsum nullo contrario statuto, vel consuetudine confirmari posset; sed tantum civiles, principaliter ob favorem & commodum partis: Quo casu cum nulla sit obligatio peccati, & quilibet favori suo rectè renunciet, juramentum appositum, cum sine dispendio salutis servari possit, obligat & servandum.

Cap. cum contingat. 28. ext. de jurejurando. Layra Theol. moral. 4. tract. 3. cap. 6. n. 7. & 8. Perez. in Cod. citat. loco, ibique Covar. Haunold. de contract. artic. 5. n. 12.

De ejus observantia & praxi testatur.

Ludvvell de ult. volunt. pag. mihi 479. Laym. citat. cap. 8. n. 1.

II.

IV. De consuetudine tamen ejusmodi pacta etiam non jurata sustinentur inter conjuges & illustres personas; inter conjuges quidem; nam nihil in his savi criminis supplicari arctius vinculum permittit, uti hæc ipsa sententia praxi Camera Imperialis confirmata.

Mynf. 2. obs. 33. n. 10.

A qua inferioribus judiciis non facile recedendum.

Lauterbach Exercitat. forens. Exercitat. 3. Thes. 6. Besold. Thesaur. pract. verbo Cammer-Gericht.

V. Quo ad illustres personas, in specie pacta Gentilia five familiae vulgariter Erb-Einigung/ quia & in his pariter cessat, omnis sinistra suscipio, & multum faciunt ad conservationem familiarum & ad defensionem subditorum, quorum interest, ne alienis & exteris Dominis subjiciantur.

uti Gail. 2. obs. 127. Rosenthal de feud. cap. 7. conclus. 25. Hermes fascicul. Juris publici cap. 14. n. 49.

Talia pacta habent inter Ser. Duces Saxoniae & Landgravii Hassiae, Duces Bavariae & Comites Palatini.

Tract. disp. volum. 1. disp. 6. thes. 8. Besold. Thesaur. pract. verbo Erb-Einigung.

A quo

A quo tamen aliqui specialiter eximunt familias Jurisdictione carentes, tanquam legibus communibus obstrictas.

Carpz. jurisp. Forens. part. 2. Constit. 35. Definit. 25. n. 18.

Aut si ejusmodi pacta citra confirmationem Imperatoris inita, nam cum hic agatur de donatione & alienatione feudorum Regalium, profecto Imperatoris tanquam Domini feudi confirmatio accedere nebet.

Reinking. de regim. sæculari & Ecclesiast. lib. 1. clas. 4. cap. 18. n. 53. Gall. 2. obs. 127. Hermes citat. loco n. 50.

CAPUT II.

De Successione Testamentaria.

SUMMARIUM.

1. *Succesio testamentaria potior successione ab intestato.*
2. *Legitima nequit auferri testamento.*
3. *Testamentum debet fieri secundum formam præscriptam, cum ob minimum defectum totum corruiat.*
4. *Clerici liberè testamento disponunt de bonis patrimonialibus, non autem redditibus, saltem de jure communi, quamvis contraria consuetudo subsistat.*
5. *In feudis ad oppositionem bonorum allodialium, successio legitima præfertur testamentaria, quippe hæc jure feudali incognita.*

I.

Successio testamentaria sic dicitur, quod deferatur ex testamento, quæ procul dubio saltem in Allodialibus semper præfertur successioni ab intestato, & quamdiu speratur hæres ex testamento, tamdiu non admittitur legitimus.

L. quamdiu 89. ff. de regul. Juris.

Cum provisio hominis tollat provisionem legis, præsertim si hæc illi subordinata.

Richter. de Success. ab intestato in promissione. n. 8.

Qua propter cum quilibet rerum suarum liber moderator & arbiter.

L. in re mandata 21. C. mandati.

Quilibet etiam de rebus suis liberè disponit, salva tamen legitima, quibus illa relinquenda, & ut testamentum secundum leges fiat.

II. Quoad legitimam quidem, nam cum sit portio naturæ.

L. 7. §. ult. ff. si tabul. testam. nullæ extabunt.

Nulla lege vel statuto, multò minus privata voluntate hominis auferri potest.

A 2

Aut

Auth. novissima, C. de in offic. testam. Berlich, conclus. part. 3. conclus. 9. n. 3.

II.

III. Alterum requisitum erat, ad testamentum secundum leges fiet, cum nemo dicere possit, ut in testamento suo leges non habeant locum.

L. nemo. 55. ff. de legatis 1.

Quippe testamenti factio juris publici, cui privatorum arbitrio non detrahitur.

L. testamenti 3. ff. qui testam. facere possint.

Idque cum omnibus requisitis à lege præscriptis, ita ut si vel minimum desit, totus actus corruat, cum omnia sint de testamenti forma, cui nihil addi vel detrahi potest.

Gail. 2. obs. 19. n. 17. Carpz. process. juris tit. 2. artic. 3. n. 81.

Quamvis aliquando obminus periculum committendæ fraudis, ut in testamentis apud acta & inter liberos, vel etiam in casu necessitatis velut tempore pestis, à regulis testamenti solennis sæpè recedatur; sed cum hæc propriè pertineant ad testamentorum materiam, cujus successionem hic non pertractaturi, sed illam quæ ab intestato defertur, brevitatis causa ad hanc digredimur, cum sequenti tamen adjuncto.

III.

IV. Clerici quidem liberè testari possunt de bonis patrimonialibus, & extra beneficium propria industria acquisitis, cum nemini debeat suum officium esse damnosum, nec Ecclesiæ per hoc ulla inferatur injuria.

Cardinal. de Lugo. de Just. & Jur. disp. 4. sect. 3. n. 23. Valens, ad Jus canon. lib. 25. d. 5. n. 4. & 5.

Non autem de ipsis redditibus ex beneficio acquisitis, saltem de Jure communi.

Cap. I. & 9. ext. de testament.

Quorum licet Jure novo fiant Domini, ut omnes in honestam sustentationem necessarios liberè consumant.

Molin. de Just. & Jur. tract. 2. disp. 143. n. 7. Cardinal. de Lugo. l. 3. tit. 25. d. disp. 4. sect. 1. n. 2. *Probans id ipsum multis conciliis præsertim Concilio Tridentino* Haunold. de contract. art. 6. n. 52 & seqq.

De superfluis tamen nullo modo per ultimam voluntatem ne ad piam causam disponere possunt, cum debeantur Ecclesiæ, à qua profecti, cui sine injuria auferri nequeunt.

Laym. Theol. moral. lic. 4. tract. 2. Cap. 3. n. 6.

Nam in officio charitatis primo loco tenemur illis, à quibus nos beneficium accepisse fatemur.

Cap.

Cap. 6. ext. de testam.

Non obstante prius adducto Dominio, nam non sequitur, ipse Dominus, ergo potest liberè disponere per ultimum voluntatem, cum & fidei commissarius & vassallus Dominus feudi, & tamen non possit de feudo liberè disponere.

Laym. citat. loco.

Poterat ergo Ecclesia concessum Dominium in vita quo ad morientes restringere, cum imposito onere restituendi fructus superfluos; nec hoc quidquam iniquitatis continet, cum profecta ab Ecclesia merito ad illam revertantur, & sic Clerici ab infatiabili cupiditate conquirendi opes arceantur.

Zoes, ad Jus Canon, lib. 3, tit. 26, num. 3.

IV.

Valer tamen consuetudo, quæ Clericis hanc liberam dispositionem etiam ad profanos usus permittit; tum quod fructus per se sint temporales, licet causam habeant spiritualem, tum etiam quod illorum fructuum fiant Domini, tum denique, quod illa consuetudo nihil contineat iniquitatis, nam cum contraria prohibito jure humano positivò introducta, potuit etiam jure humano & contraria consuetudine tolli.

Mollin. de just. & Jur. tract. 2. disp. 147. n. 26. Zoes ad Jus Canon, lib. 3, tit. 26, n. 7. Covarr. ad tit. ext. de testam, cap. 7, n. 23. & 24.

Quamvis

Laym. supra citat. loco n. 6.

Vocet eam consuetudinem non approbatam sed toleratam. Quidquid sit, sufficit eam practicari posse; nec obstat in Clericis avarè colligendi accepta, hoc enim hominis vitium, non rei aut consuetudinis, propter quod uti dispositio non irritatur, ita nec irritanda ultima voluntas, cum abusus licentiæ non ponat iniquitatem juris.

Zoes ad Jus Canon, supra citat. loco n. 7.

V.

V. In feudis ad oppositionem bonorum allodialium, semper successio legitima præfertur testamentariæ, quippe hæc jure feudali penitus in cogita.

I. FF. 8.

Idque primò, quod feudum non vassalli tanquam testantis, sed Domini proprium, consequenter de illo tanquam re aliena disponere non licet. Secundo, ita licet testari, ut tamen tertio non præjudicetur aut jus quæsitum auferatur, atque hoc fieret per dispositionem testamentariam,

obtrudendo nempe Domino inutilem Vassallum, aut proximis agnatis auferendo jus quaesitum ex pacto, ergo.

Carpz. synops. jurisfeudal. dispo. 5. thes. 9. & seqq. Boceri classes. clas. 5. disp. 18. n. 34. Vultejus de feudis. lib. 1. cap. 9. n. 70. Rosent. de feud. cap. 7. conclus. 2. & seqq.

Nec obstat, quod Fridericus I. Elector Brandenburgicus praeterito primo genito Joanne, cui soli debebatur Electoratus, instituerit Friedericum secundum genitum.

Uti Carpz. dicto loco disp. 4. quaest. 4.

Nam hoc factum cum consensu primogeniti qui procul dubio juri suo renunciando dictam dispositionem confirmabat.

Carpz. respons. juris lib. 6. respons. 15.

Quod pariter obtinet si dispositio feudalis consuetudine loci recepta, uti in Gallia.

De quo testatur Ludvvell. deult. volunt. ad tit. C. de suis & legitimis Haereditibus in proo.

CAPUT III.

De successione ab intestato.

SUMMARIUM.

1. *Quid successio ab intestato.*
2. *Hujus successione, omiſſis antiquitatibus juris veteris, tres sunt ordines, Descendentium, ascendentium & collateralium.*
3. *Ita tamen ut in quovis ordine gradus & ordinis servetur praerogativa.*
4. *Facta computatione graduum secundum Jus civile, & non Canonicum.*
5. *Affinium nulla successio, cum nulla generatio, adeoque nullus gradus.*

I.

I. **S**uccessio ab intestato alias legitima, eo quod immediatè à sola lege sine ulla dispositione, hominis deferatur; est quando quis ad successionem vocatur citra defuncti ordinationem, sive is testamentum non fecerit, sive non jure fecerit, sive id quod fecerit ruptum irritumve factum fuerit.

Princ. Inst. de haereditat. quæ ob intestato deferuntur.

Quo casu lex supplendo deficientem ordinationem testatoris quasdam personas ad successionem vocat ab intestato.

II. Cujus successione omiſſis antiquitatibus Juris veteris Jure novissimo & novellarum praeterquam quod etiam de consuetudine admittatur successio conjugis & Fisci. Tres ordines constituti ascendentium inquam, descendentium, & collateralium.

Novell. 118. in praefat.

Idque

Idque ad imitationem cognationis, quæ alia supra parentum scilicet, five ascendentium, alia infra liberorum five descendentium, & alia ex latere Fratrum, Sororum, aliorumque cognatorum.

Schneid. ad Inst. de Success. ab intestato in princip. n. 16.

II.

II. Ita tamen ut non omnes simul, sed proximiores jure præferantur aliis remotioribus secundum gradus prærogativam, germanicè nach rechter Sippl. facta computatione Juris civilis.

Cap. a l sedem 2; causa 35. quæst. 5. Schneid. citat. loco n. 8.

Quamvis enim respectu matrimonii, velut rei spiritualis fervemus computationem solius juris canonici etiam in utroque foro tam apud catholicos, quàm Acatholicos saltem in vim consuetudinis.

Observat. Hahn ad Wesenb. tit. de ritu nuptiorum. n. 4. Richters de success. ab intestat. sect. 1. membro 1. n. 2. dicens illud etiam in Saxonia observari.

IV. In hæreditatibus autem & successioneibus solum jus civile spectatur idque tam in allodialibus quam feudalibus.

Dist. cap. 2. causa 35. Vultejus de feud. lib. 1. cap. 9. n. 113. Card. de Lugo de J. & J. Disp. 24. sect. 8. §. 3. n. 184.

Ita ut quod sunt generationes tot sint gradus & persona generata semper adjiciat gradum, quando igitur quæritur: quoto gradu distes à patre tuo? nihil aliud dicitur, quàm quot generationes intercedant inter te & patrem; hæc cum tantum sit una etiam unus gradus erit, five uno gradu distabis à patre, & sic deinceps descendendo ad nepotes, & pronepotes.

Borcholten. de gradibus, fel. mihi 5. & seqq.

V. Hinc cum tantum cognatorum & nulli affinium de jure civili sint gradus, nam affines ex affinibus non nascuntur aut generantur. Sic deficiente generatione deficit gradus, & deficiente gradu, deficit Successio.

L. non facile 4. §. 5. de gradibus; l. affinitatis 7. Cod. de communia de success. Rittershus. ad Instit. tit. de gradibus in princ.

Unde hoc proverbium. Schwagerschaft hindert zum Ehelichen Leben/fordert aber nicht zum Erben.

Observat. Hahn ad Wesenb. tit. de gradibus in fine.

CAPUT IV.

Quotupliciter succedatur ab intestato.

SUMMARIUM.

I. Dupliciter fit successio, vel in stirpes, vel in capita.

2. Quid

2. Quid sit succedere jure proprio, & quid jure repræsentationis.
3. Jus repræsentationis in linea descendenti in infinitum extenditur, in linea collateralali tantum ad fratrum filios, in linea ascendenti penitus cessat.
4. In successione mobilium respicimus statuta domicilii, defuncti, in immobilibus locum rei sitæ.

I. Successio ab intestato alia in capita, in die Häupter/ & alia in stirpes. In die Stamme; Successio sive divisio in capita est; Quando tot sunt portiones, quot sunt capita sive personæ succedentes, ut singuli singulas sive æquales partes auferant; & toties locum habet, quoties succeditur jure proprio ex propria persona. Contra successio sive divisio in stirpes, quando hæreditas dividitur secundum stirpes unde descendunt, & non secundum personas succedentes, ita ut non accipiant partes æquales, sed eam, quam accepisset stirps, si vixisset, æqualiter in se subdividendum & toties locum habet, quoties vocamur ad successionem non ex persona propria, sed persona defuncti, quam repræsentamus, ita ut quidem simul cum alio proximiori succedamus, non simultate gradus, neque simultate portionis, sed simultate Juris privilegiati ob Jus repræsentationis.

Vinn. ad §. sextum Instit. de hæreditat. quæ ab intestat. deser. Ritterhus. ad Inst. eod.

II.

II. Succedimus insuper vel jure proprio, quando nullus gradus præcedens alterius viventis proximioris nos impedit à successione. sed immediate & proximè admittimur ad hæreditatem defuncti vel jure repræsentationis, quando ita quidem gradus præcedens nos impedit, sed quia defunctum præmortuum repræsentamus, in illiusque Jus succedimus, concurrimus cum alio gradu proximiori. Hinc nepos præmortuo patre concurrat cum patruo gradu proximiori ad successionem Avi.

De quo infra latius,

III.

III. Jus repræsentationis in linea descendenti in infinitum porrigitur, ita ut semper remotiores concurrant cum proximioribus in stirpes. In linea collateralali tantum ad fratrum liberos & non nepotes, in linea ascendenti penitus cessat, ratio posterioris, quia cum jus repræsentationis sequatur naturam generationis, fieri non potest, ut pater repræsentet filium, quippe ille non genitus ab hoc, sed hic ab illo.

Ratio verò prioris in eo consistit, quod liberorum successio sit magis

gis naturalis, cum semper trahant sanguinem ab ascendente, cuius hereditate itaque non tam facile privandi sicut collaterales, quorum neuter sanguinem trahit ab altero, proinde hæc successio magis civilis quam naturalis, & velut minus favorabilis, minus extendenda.

Schneid. ad Inst. de primo ordine succedendi, n. 22. Richters. de success. ab intestato sect. 3. membr. 1. n. 7. & 19. Manzius de success. ab intestato, de successioneibus descendendum quæst. 2. n. 79.

Idque sine ulla differentia tam quo ad bona Allodialia quam feudaliam nam & in his Jus repræsentationis eodem modo se habet.

I. FF. & Myns. 4. obs. 94.

IV.

IV. In bonis mobilibus & nominibus semper succeditur secundum locum domicilii, ubi defunctus habitavit, non vero ubi mortuus, vel ubi forsan ejusmodi bona collocata, aut deposita; Hinc mihi Civi Fryburgensi in mobilibus succedunt omnes filii æqualiter, licet in Gallia (ubi forsan solus primogenitus succedit) mortuus, vel ibi ejusmodi bona detineantur; secus in immobilibus & annis redditibus, ubi non attenditur domicilium defuncti vel ubi mortuus, sed ubi ista bona sita, consequenter si in Gallia sita, non secundum morem hujus patriæ, plures filii succederent æqualiter, sed exclusis cæteris solus primogenitus; ratio diversitatis, quod bona mobilia & nomina sive jura respiciant personam, & ossibus creditoris inhæreant, non tam denotando hominem ipsum, quam ejus personam.

Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 12. definit. 14.

Immobilia autem respiciant Territorium, in quo sita & ejus Jurisdictioni subjecta, licet defunctus ibi non sit subditus.

Carpz. citat. loco defin. 12. & 13. Gail. 2. obs. 124. n. 17. Richters de success. ab intest. in proæ, n. 32. & seqq. & sect. 3. membro 1. n. 17. & seqq. Myns. 5. obs. 19.

Quapropter sicuti ejusmodi bona aliis oneribus, tributis, & collectis affici possunt, cur non eadem lege successionis legitimæ,

Carpz. respons. Juris lib. 1. resp. 38. & 39.

CLASSIS II.

De Successione Descendentium sive liberorum.

Primus & potissimus ordo succedendi ab intestato, est descendendum sive liberorum,

B

Novell.

Novell. 118. cap. 1. auth. in successione C. de suis & legitimis liberis.
 Quippe quos naturæ & parentum commune votum ad successio-
 nem vocat.

L. scripto 7. in ff. unde liberi.

Et omnia, quæ nostra sunt. Liberis ex voto paramus.

L. nihil interest, 50. §. 2. ff. unde libert.

Excludunt itaque non tantum collaterales, quippe qui ex defuncto
 notita sanguinem trahunt sicuti filii, sed etiam ascendentes, nam amor
 magis descendit, quam ascendit, nec filii debent Thesaurizare parentibus,
 sed parentes filiis.

Cap. cum Apostolus 6. ext. de censibus.

Liberi autem cum diversi generis diversa quoque successio; nam si-
 cuti alii legitimi, alii illegitimi, alii legitimati; sic quoque aliter succe-
 dunt legitimi, aliter illegitimi, & aliter legitimati.

CAPUT I.

De successione legitimorum.

Legitimi vel sunt in gradu æquali vel inæquali; æquali idque primi, vel
 ulterioris gradus. Primi, ut si filii soli adsint. De quo sit.

TABULA I.

*De successione liberorum primi & æqualis gradus sive filiorum
 tantum.*

PATER

|

Frater — Filius — Frater — Frater.

CASUS.

Quomodo mortuo patre hæreditas inter quatuor filios superstites di-
 videnda.

MEMBRUM I.

De Successione Descendentium Allodiali.

SUMMARIUM.

I. In Allodialibus omnes liberi primi gradus equaliter succedunt sive filii, sive
 filie.

filia, licet consuetudine aut ob renunciationem filia juratam, hac à filia quandoque excludatur.

2. Sive liberi emancipati sive non, cum patria potestas, quo ad successionem sublata.
3. Sive seculares, Clerici vel religiosi; hi tamen non ipsimet, sed monasterium bonorum capax nomine illorum succedit.
4. PP. de observantia & Capucini velut bonorum incapaces nomine religiosorum non succedunt.
5. Idem dicendum si PP. Societatis JESU Professores vel vota formalia habentes instituantur, secus si ipsa collegia per se instituta.
6. Nontantum Patri succedunt liberi æqualiter, sed etiam matri, licet Pater Clericus aut religiosus factus.

I. **PL**ures liberi ejusdem & primi gradus in allodialibus succedunt patri æqualiter in capita, & tot fiunt partes sive portiones æquales, quot sunt personæ sive capita. **Co** vel **Mund**/so vel **Wfund**.

L. post consanguineos a, §. ff. de suis & legitimis hæredibus, auth. in successione C. eod.

Nam æqualiter liberi, æqualiter etiam hæredes, & jungat æqualis gratia, quos junxit æqualiter natura.

NULLA FACTA DIFFERENTIA.

Primò sive filii sive filia, sexus enim differentia in successione Allodialium sublata.

L. inter filios II. C. familiae Ericisc. Novell. 1. 8. cap. 1.

Idque ne natura accusetur potius produxisse filias quam filios. Quamvis consuetudine multorum locorum, aut citra consuetudinem speciali renunciatione filia elocata, favore & pro conservatione familiarum præsertim Nobilium communiter observetur, ut exstantibus masculis, filia ab hæreditate paterna excludantur, maximè si ante congruè dotatæ, nam dos hoc casu succedere debet loco legitimæ, sicuti ergo statutum & pactum non potest derogare legitimæ, ita nec huic dati.

Menoch. de arbitrar. Jud. quæst. casu. 149. Gail. 2. obs. 140. Mynf. 3. obs. 26. Berlich. conclus. part. 2. conclus. 43. Carpz. Jurisp. Forens. part. 2. constit. 35. defin. 5. & seqq.

II.

II. Secundò sive sui in potestate patris, sive emancipati extra potestatem existentes, jam jure novo respectu successionis ab intestato patris

potestas non agnoscitur, quippe successio defertur jure sanguinis, quod civili illa emancipatione non tollitur.

Arg. l. 8. ff. de regul. Juris Schneid., ad Inst. de primo ordine succedendi naturalium & legitimorum simul, n. 5.

III.

III. Tertiò, sive seculares, sive clerici, sive religiosi, quoad clericos, cum sint bonorum capaces; nec dignitas clericalis velut favorabilis debet operari deminutionem commoditatum ex legibus & statutis provementium.

Manzius de success. ab intest. de success. descendent. quest. 1. n. 36.

Quoad religiosos saltem professos, & hi succedere possunt, non ut ipsimet professi, cum ob votum paupertatis Dominia rerum & bonorum temporalium se privarint, sed ut ipsa religio (in quam professione velut monte spiritali omnia jura immediatè transeunt) bonorum tamen immobilium in communi capax, nomine illorum succedat.

Laym. Theol. moral. lib. 3. Tract. 5. cap. 5. cardinal. de Lugo de Just. & Jur. disp. 3. sect. 5.

IV.

IV. A quo tamen excipiuntur primo PP. minores de observantia & Capucini, qui cum de Concilio Tridentino neque in particulari, neque in communi bonorum immobilium & jurium stabiliu[m] capaces; neque in hæreditate tanquam jure aliquo stabili succedere possunt; sed hæreditas illis delata vel devoluta ad substitutum vel ad proximum hæredem ab intestato, seclusa sede Apostolica.

Laym. citat loco n. 4.

Quæ etsi in cæteris rebus usu consumptibilibus; etiam in communi oblati Dominium adquirat manente saltem usu dependente apud dictos patres.

Cardinal. de Lugo de Just. & Jure disp. 2. sect. 3. n. 55. Laym. Theol. moral. lib. 3. Tract. 1. cap. 6. n. 7.

Non tamen in hæreditate aut bonis immobilibus succedit, nam ea non adquiruntur Ecclesiæ Romanæ, quam si PP. capaces, sed secundum prædicta incapaces, ergo.

Cardinal. de Lugo d. disp. 3. sect. 5. n. 28. Laym. supra citat. loco tract. 5. cap. 5. n. 4.

V.

V. Excipiuntur secundo PP. SOCIETATIS JESU, nam licet Concilium Tridentinum omnibus ordinibus etiam medicantibus, seclusis tamen supra adductis PP. de observantia & Capucinis privilegium bona immobilia

bilis incommuni possidendi concesserit. P. P. tamen Societatis respectu suorum Professorum & Coadjutorum formatorum specialiter huic privilegio renunciaverunt, ita ut licet ipsa collegia vel domus per se institui possint, non tamen intuitu Professorum, ut ab his hæreditas collegio deferatur: in quo tamen hæc cautela observatur, ut si professus vel vota formata habens instituat contemplatione collegii, institutionem valere, quasi solum collegium institutum; quia in dubio potius interpretari oportet, ut dispositio valeat, quam pereat.

Laym, citat. loco. n. 4.

VI.

VI. Quartò si pater siue mater moriatur, quamvis enim olim filii à successione matris excluderentur, eo quod non in illius potestate, adeoque nec sui hæredes; hodie tamen tam de jure prætorio, quam civili indifferenter succedunt utrique; nec amplius illa patria potestas & sinitas velut Juris civilis, sed cognatio & naturalis causa, quæ æquè in matre ac patre, attenditur.

L. 4. ff. ad S. C. Tertull. Mantius de success. ab intestat. de success. descend. quæst. 1. n. 24.

Idque verum siue pater in eodem statu permaneat siue illo mutato fiat religiosus aut Clericus; si Clericus factus, hæredes ab intestato non tantum in patrimonialibus, sed etiam in fructibus superfluis ex redditibus Ecclesiæ adquisitis secundum consuetudinem loci validè succedunt; nam quod potest consuetudo in dispositione expressa per testamentum, uti supra class. 1. cap. 2. potest etiam in tacita ab intestato.

Molin. de Just. & Jur. tract. 2. disp. 147. n. 28.

Et quæ sunt acquisibilia privilegio, adquiruntur etiam consuetudine,

Covarr. ad tit. ext. detest. cap. 1. n. 20. & seqq.

Si religiosus factus; licet professione velut morte quadam, omnia jura & bona transeant in Monasterium bonorum capax, nam si decet, qui se Deo ac monasterio dedicat, non solum personam, sed etiam omnia sua bona offerat, idque ut plena fiat oblatio ob sacrificium, salva tamen manet liberis legitima à natura debita, cum huic non contrariantur privilegia & statuta positiva.

Cap. 9. caus. 19. quæst. 3. Laym. Theolog. moral. lib. 3. tract. 5. cap. 5. n. 6. Molin. de Just. & Jur. tract. 2. disp. 140. Cardinal. de Lugo. de Just. & Jur. disp. 3. sect. 9. per totum. Menoch. de arbitrar. Judicium quæst. casu.

436.

B 3

MEM.

MEMBRUM. II.

De successione Feudali, non regali.

SUMMARIUM.

1. In feudis non regalibus etiam omnes filii equaliter succedunt, siue emancipati siue non.
2. Siue instituti heredes siue exheredati, cum exhereditatio in allodio non privet aliquem feudo.
3. Siue institutus acceptet hereditatem, siue repudiet, nam licet filius non possit acceptando feudum repudiare hereditatem Patris possunt tamen ceteri agnati.
4. Unde filius acceptando feudum simpliciter tenetur ad es alienum defuncti, cum semp. r. hæres, non autem agnatus, nam ex hoc quod succedat in solo feudo, non fit hæres.
5. Feudum vero mere hereditarium quod non habet feudi propriam naturam, sed est unum & idem cum hereditate; à nullo neq. e agnato acceptari potest repudiata hereditate & exhereditatur in allodio etiam exhereditatis cens. tur quo ad hoc feudum.
6. Fœminæ non possunt succedere in feudis.
7. Clerici licet de novo possint adquirere feudum.
8. Non tamen in ante quæsito succedunt.
9. Nisi in prima tonsura constituti.
10. Novitii religiosi cum omnium iurium, sic etiam feudi sunt & manent capaces.

I. In feudis non regalibus plures filii ejusdem & primi gradus succedunt ultimo defuncto æqualiter in capita, sicut in allodialibus facta divisione secundum numerum personarum ita ut tot fiant partes æquales, quot sunt personæ.

1. FF. 8. in princip. Obrecht de feudis. disp. 10. n. 73.
Nulla acta differentia.

Primò siue filii in potestate patris, siue emancipati, nam licet ad successionem feudi tantum admittentur agnati.

2. FE. 11.

Emancipati autem de Jure civili veteri ob extinct. in patriam potestatem tales esse desinant.

§. 3. Instit. de capitis deminutione, §. ult. instit. de legitima agnat. tutel.

Manent

Manent tamen tales quo ad successionem, cum in hac praesertim quo ad feuda non attendatur patria potestas, sed an quis naturali sanguine per lineam masculinam junctus, quod de Emancipatis nunquam negari potest.

Ludvel. de ult voluntat. pag. mihi 476. Vultejus de feud. lib. 1, cap. 9, n. 89.

II.

II. Secundo sive filii instituti sive exhaereditati; quod de injusta exhaereditatione minus dubitatur, nam cum haec liberos nequidem ab allodialibus bonis (de quibus tamen pater potest liberè disponere) excludat, multo minus à feudalibus; in quibus nulla dispositio defuncto competit; De exhaereditatione verò justa multum disputatur; communis tamen concludit opinio, quod ne taliter exhaereditati excludantur à feudo, nam cum de hoc non valeat expressa & directa ordinatio defuncti.

1. F F. 8. princ.

Multo minus indirecta & per consequentiam, argumentando ab allodialibus ad feudalibus, cum in separatis de uno ad aliud nulla sit bona illatio. Et quod habet vasallus beneficio primi acquirentis & non ultimi defuncti, hujus dispositione ipsi auferri nequit; cum privatio praesupponat habitum.

Rosenthal. de feud. cap. 7. concl. 10. Boceri classes clas. 5. disp. 18. Thes. 5. Reincing de regimine, seculari & Ecclesiastico lib. 1. Class. 4. cap. 17. n. 46.

III.

III. Tertiò sive haereditas acceptata, sive spontaneè repudiata, ita ut nihilominus repudiata haereditate possit acceptari solum feudum. Quamvis aliqui hanc generalem conclusionem admittant quidem in agnatis & collateralibus, non autem in filiis; eo quod his magis incumbat defendere honorem parentis, quam illis; gravis autem fieret parenti Injuria & ignominia, si ejus haereditate damnosa & forsitan à creditoribus distrahenda repudiata acceptaretur solum feudum.

2. F F. 45. Covarr. 21. variar. resolut. 18. Rosenthal. de feud. cap. 7. conclus. 20. & 21. Berlich. conclus. 56. n. 13. Carpz. Jurisp. forens. part. 2. constit. 147. definit. 3. Freyers. de solut. cap. 2. membri. 1. n. 58. & seqq.

IV.

IV. Unde & haec à priori dependens quaestio deceditur; quatenus vasallus successor teneatur defuncti res alienum exsolvere, sicuti accepto feudo non potest repudiare haereditatem patris, ita nec poterit se ab ejus

are

are alieno liberare. Siagnatus; obligatur quidem ad onera feudi, ut si debita in utilitatem feudi contracta; cum res transeat cum suo onere, & qui sentit commodum etiam sentire debeat in commodum, non autem ad onera vasalli, quippe non ab illo, sed à primo acquirente causam habet, qua propter sicut hoc casu non honoratur, etiam gravari non debet.

2. FF. 45. Berlich. conclus. part. 2. conclus. 55. Freyers citat loco.

V.

V. Ratione cujus bene notandum quod prædicta tantum obtineant in feudo ex pacto & providentia, non autem in mercè hæreditario, quod quidem jure feudali scripto incognitum, sed postea primum inventum.

Berlich. conclus. dict. part. 2. conclus. 56. n. 6. 7

Hoc enim, cum partim dependeat à defuncti libera voluntate, & sic semper vasallus ab illo causam habeat, cum quod auferre potuit, tamen detulerit; partim, cum etiam naturam allodialium præferat & sit quasi ipsa & una hæreditas.

Gail. 2. obs. 154. Berlich. citat. locis. Carpz. Jurisp. Forensi part. 2. constit. 47. definit. 1.

Consequenter exhæredatus in allodialibus, etiam exhæredatus censetur quoad hoc feudum, & repudians vel acceptans hoc feudum, etiam repudiare & acceptare debet hæreditatem; idque ne quis sit pro parte non hæres.

Arg. l. un. §. 10. in medio, C. de caducis tollendis. Vultus de feud. lib. 1. cap. 9. n. 114.

Quare hic nulla quaestio, an etiam agnatus repudiata hæreditate acceptando hoc feudum ad onera Vasalli teneatur, cum omni casu sit simpliciter hæres & ex hoc simpliciter obligetur.

Berlich. d. conclus. 55.

Cum his tamen limitationibus ad supra regalem generalem,

VI.

VI. Primò, etsi in allodialibus tam feminae, quam masculi æqualiter succedant, in feudalibus verò illæ ab his regulariter excluduntur.

1. FF. 1. §. 8. & 1. FF. tit. 8.

Tum quod feuda dentur agnationi & per lineam masculinam junctis ad conservationem familiarum, foemina autem neque agnata, neque conservatrix familiae cum sit istius caput & finis.

L. pronuntiatio. 195. §. 5. Theff. de V. S.

Tum quod ob fragilitatem judicii & imbecillitatem corporis neque Domino consilio, neque servitiis militaribus assistere possint.

Rosen-

Rofenthal. de feud. cap. 7. conſul. 31. Carpz. Synopſis juris Feudal. diſp. 5. Theſ. 47.

Tum denique etſi nulla ratio eſſet, ſufficiat pro ratione voluntas primò hanc conſuetudinem introducentium, & primi conferentis, qui cum abſolutè potuiſſet beneficium non conferre, potuit etiam conferre ſub certa limitatione, excludendo inquam fœinas.

Vultejus lib. 1. de feud. cap. 9. n. 26.

VII.

Et hoc procedit, ſive ipſa fœmina ſuccedere velit, ſive maſculi ex fœmina, nam per hos interumpitur familia, cum quòd fœmina non habuit, in alios etiam tranſfèrre non poſſit, idque ſecundum ordinem ſucceſſionis, in quo ſi primus gradus incapax etiam ſubſequens non admittitur, & infecta radice omne infectum, quod ab illa descendit, ne poſterior ſit melioris conditionis quam prior.

Boeceri claff. 5. diſp. 18. Theſ. 13. Ludvvel de ult. voluntat. pag. mihi 479.

Sive feudum datum ſimpliciter filiis, ſive liberiſ & hæredibus, pro ſe & genere, pro ſe & poſteris; nam licet extra materiam feudalem fœminà hiſce nominibus comprehendatur, in illa tamen ejuſmodi nomina ad ſolos maſculos reſtringuntur.

Mindanus de proceſſ. lib. 3. cap. 20. num. 34. Mynſing. 5. obſer. 74. Roſenthal. diſt. conſul. 31. n. 4. & ſeqq.

Sive feudum maſculinum quod ad ſolos maſculos pertinet, ſive fœmininum, quod & maſculis & fœminis conſeſſum; cujuſ etſi fœminæ capaces, non tamen cum maſculis æqualiter admittuntur, ſed hi indiftinctè excludunt illas.

1. FF. 8. §. 2.

Nam feudum conſeſſum maſculis & fœminis illis deficientibus deum hiſ conſertur, & in materia feudali potius in vim ordinis quam copulæ intelligendum, cum ſemper prius & potius cenſeatur proſpectum maſculis quam fœminis.

Mynſ. obſ. 74. n. 3. Vultejus d. cap. 9. n. 49. Curtius Junior de feud. part. 3. n. 25. Carpz. Jurisp. forenſ. part. 3. conſtit. 28. definit. 13.

Niſi tamen aliud conſuetudo loci aut tenor inveſtituræ importet, V. G. Feudum ſimul cum maſculis fœminis conſeſſum **ohne Unterſcheid** / tum enim ne videantur talia verba otioſè poſita, fœmina ſimul & æqualiter ſuccedet.

Carpz. reſponſ. Juris. lib. 1. reſp. 82. & Jurisp. forenſ. diſta conſtit. 28. definit. 14.

VIII.

Secundò licet in allodialibus tam clericus, quam laicus ſuccedat in feuda-

feuda-

feudalibustaxen distinguendum, vel enim agitur de feudo primum constituto, vel de jam constituto per successionem acquirendo. Primo casu non est dubium quia clericus feudi capax, cum in arbitrio concedentis utrum, & cui concedere velit.

Vultejus de feud. lib. 1. cap. 4. n. 9. Rosenthal, de feudis cap. 3. conclus. 3. & cap. 7. conclus. 30. n. 27.

Nec obstat primò, quod Clericus non possit præstare servitia militaria feudo annexa. Respondeo præsumi Dominum hoc casu gratiam fecisse & servitia remisisse, quomodo cum reddatur feudum Francum, Clericus indubitatè succedit.

Vultejus de feud. lib. 1. cap. 9. n. 67.

Non obstat secundò, quod hoc casu subjiciatur Jurisdictioni laicorum,

Mynf. 1. obs. 22. Gail. 1. observ. 37. n. 3.

Cui nec prorogatione, nec renunciatione etiam jurata se se subijcere potest.

Cap. si diligenti. 12. ext. de foro compet. Laym. Theol. moral. lib. 4. Tract. 3. cap. 6. n. 9.

Respondeo hoc accipiendum de renunciatione privata, non quæ sit autoritate publica ex consensu Pontificis.

Cap. ex transmissa 6. ext. re foro compet.

Qui hoc respectu voluit privilegium fori limitare, idque ut magis invitentur Laici ad benefaciendum clericis, & sic benefacti non immeritò sequuntur forum benefactoris.

IX.

Secundo casu; quando agitur de feudo jam constituto per successionem acquirendo; communis & certa decisio, quod clerici regulariter non succedant in feudis, & quæ antea habuerunt, per clericatum amittant.

§. ex hoc illud 2. FF. 30. & 2. FF. 36.

Idque propter servitia militaria feudo annexa, & qui factus miles sæculi, nec beneficium pertinet ad eum, qui non potest gerere officium.

2. FF. 21.

Etiam si per substitutum pugnare vellent, quia & hoc prohibitum.

Cap. Henricus. 2. ext. de clericis pugnant.

Cum sæpè in servitiis militaribus eligatur personæ industria, alii enim Capitanei, alii Prætores, & præstat potius per ipsum vasallum velut juramen-

juramento fidelitatis astrictum servitia præitari, quàm per substitutum, qui nullo tali astrictus.

Berlich. conclus. part. 3. conclus. 39. Menoch. de arbit. Jud. quæst. casu 231. Vultejus lib. 1. de feud. cap. 9. n. 67. Curtius jun. de feud. part. 3. membro 2. n. 19. Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 28. definit. 1. Myns. 5. obs. 48. Qui hanc opinionem testatur in camera receptam.

X.

Hoc tamen aliqui specialiter limitant, quo ad clericos in prima tonsura & ordinibus minoribus constitutos beneficio Ecclesiastico carentes.

Menoch. cit. loco n. 23. Rosenthal de feud. cap. 7. conclus. 30. n. 5.

Et quoad Equites Teutonicos & Melitenses, cum in his cesset ratio prohibitiva prius adducta, ne inquam servitia militaria præstent, cum illos hæc vel maximè deceant.

Rosenthal. cit. loco n. 9. & seqq. Curt. Jun. dict. part. 3. membro 2. n. 29. Lud. de feud. cap. 9. Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 28. definit. 2. Dissidentibus Menoch. supra cit. loco. Carpz. Synopsis Juris feudalis disp. 5. Thes. 65. Fach. 7. controvers. 36. Boceri Classis Clasi. 5. disp. 18. Thes. 10.

In quo tamen loci consuetudo & constitutiones prædictorum militum principaliter attendendæ, an tantum abesse liceat, ut servitia præstare possint.

Berlich. dict. part. 3. conclus. 39. n. 50.

XI.

Tertiò, licet religiosi vel saltem eorum nomine succedat religio in allodialibus, non tamen in feudalibus.

2. FF. 30.

Præsertim si illis annexa servitia militaria, quæ multò minus quam clerici præstare possunt, quot si nulla talia servitia annexa, æquitatis est, ut saltem ad vitam profecti maneat ejusmodi feudum apud Monasterium.

Cardin. de Lugo de Just. & Jur. disp. 3. Sect. 9. n. 213.

Contrarium in Novitio, qui tempore Novitatis non tantum retinet feudum ante quæsitum, sed etiam novum acquirit, cum quoad omnia maneat & sit bonorum capax, sicuti ante fuit, ne scilicet præjudicetur libertati probationis.

Lugo & Rosenthal, citat. loco n. 1.

MEMBRUM III.

De Successione feudorum Regalium.

SUMMARIUM.

1. Feuda regalia quia indivisibilia, exclusis aliis, ad solum primogenitum spectant.
2. De consuetudine tamen extra feuda Electoratus, pleraq; dividuntur inter omnes equaliter.
3. Quod tamen ad alias familias, ubi hoc hactenus non practicum, non extendendum.

I.

I. IN feudis regalibus. V. G. Electoratu, Ducatu, Comitatu, velut indivisibilibus, plures filii non æqualiter, sed, exclusis aliis, solum primogenitus succedit.

2. FF. ff. §. præterea.

Nam licet Jus naturale omnibus liberis hæreditatem deferat, non tamen absolute præcipit, ut æqualiter omnibus prospiciatur, consequenter non iniquum, si aliqui de certa quadam re loco alimentationis ve Appenagii provisi, unus solus & quidem primogenitus, qui cæteros ætate & prudentia superat, succedat, idque bono publico ad conservationem & splendorem familiarum, quæ crebris divisionibus laceratæ vilescunt, & nihil retinent præter dignitatis nomen.

Reinking de Regim. sæcul. & Eccles. lib. 1. class. 4. Cap. 17. in princip.

Unde licet æqualis successio cesset juris naturalis præceptivi, attamen quia & jus naturale præcipit regna conservari, causa boni publici prius ob posterius, sicuti in usu capione legitime cessaret.

II.

II. Quamvis extra feuda Electoratus, quæ adhuc individua, & ad solum primogenitum pertinent.

Aurea Bulla. tit. 7. Conringius disp. de septem viris Thef. 35.

In aliis feudis regalibus vix hoc ipsum observetur, sed ferè omnia non secus, ac alia feuda divisioni totaliter obnoxia.

Reinking. citat. loco n. 15. & 85. Gail, 2. obser. 153. Vultejus lib. 1. de feud. cap. 8. n. 36.

Ita ut dividentes, licet accipiant minimas partes, & sæpè Duces Comitatus, nihil ominis retineant priorem titulum & familiam, nam dignitas regalis est indivisa tota in toto territorio, & tota in quâlibet parte; partim

partim quòd tanquam Duces nascantur; partim quod vi primæ investituræ deficientibus aliis totum Ducatum iterum adipisci possint.

Rosenthal. de feud. cap. 9. conclus. 56. n. 16.

Proinde citra Jus primogenituræ, in quo unus solus toti territorio dominatur; cæteri omnes non obstante divisione votum & sessionem in Comitibus Imperii habent, nam statum Imperii non facit glebæ magnitudo, sed personæ dignitas.

Reinking. citat. loco n. 87.

III.

III. Quæ consuetudo divisoria, an contra dispositionem generaliter obliget, & ubique vim legis habeat; ita ut non possit contrarium observari; non immeritò pro conservando Imperii statu, & ad multas dissensiones evitandas in dubium vocatur; quo casu submissè de hoc judicando, dico debere & posse contrarium observari, saltem quo ad illas familias ubi hæcenus ejusmodi divisio incognita. Cui non obstat generalis consuetudo contraria, multorum DD. testimonio contestata, quibus procul dubio credendum, uti multis præjudiciis Cameræ demonstrat.

Mynf. 5. obs. 96.

Respondeo enim licet ab ejusmodi præjudiciis non temerè recedendum, non tamen etiam absolutè & infallibiliter credendum.

Roding. Pandectis. Cameral. lib. 3. tit. 2. n. 6.

Præsertim in allegatione consuetudinis, quæ velut facti non tam arte DD. addiscitur, quàm usu & factò comprobatur; etiamsi igitur hæc divisio inter aliquas familias usitata, non tamen inter omnes.

Uti Reinking citat. loco. 30.

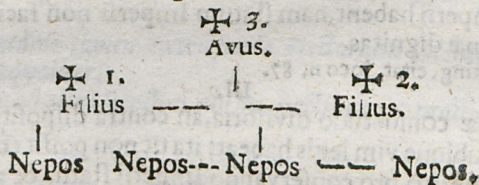
Consequenter in non exceptis judicatur secundum regulam, præsertim in odiosis & divisione Ducatum, ubi consuetudo strictè interpretanda, nec à consentientibus ad dissentientes extendenda.

Rosenthal de feud. cap. 9. conclus. 56. Mehlbaum disp. de primogenit. Thes. 26.

TABULA II.

De successione liberorum ulterioris & æqualis gradus, siue
Nepotum tantum.

CASUS.

Quomodo præmortuis utrimque parentibus sub n. 1. & 2. signatis, Avo ultimo defuncto subcedant plures nepotes, unus ex uno filio, & tres ex altero.

SUMMARIUM.

1. Plures nepotes soli diversi numeri ex diversis parentibus succedunt Avo in capita.
2. Non sequitur succedunt remotiores soli, ergo succedunt jure representationis in locum proximioris, sed tum demum, si etiam alii proximiores simul succedant quibus cum concurrendo representare debent suos parentes, ut simul cum illis admittantur.
3. Plures nepotes diversi numeri in linea collateralis succedunt Pat. no in Capita.
4. Quod etiam in feudis non tantum in hoc, sed etiam priori casu obtinet.

I.

Plures nepotes soli, diversi numeri ex diversis filiis non succedunt Avo in stirpes facta diversione secundum personas, unde descendunt; ita ut in proposito casu unus nepos ex uno filio accipiat mediam, & alii tres accipiant aliam mediam hæreditatem Avi, sicut accepissent eorum parentes, si super vixissent, sed in capita sine ullo respectu ad stirpes, dividendo hæreditatem æqualiter in quatuor partes æquales, secundum quatuor personas.

Est hæc sententia nova, contra torrentem Doctorum contra Mantzium de success. ab intest. Richter de success. ab intest. sect. 1. memb. 1. n. 115. Brocholtzen. de gradibus de success. descendentium. Perez in Codicem de suis & legitimis hæredibus, n. 5. Schneid. ad instit. & alios plures.

II. Pro-

II.

Probatur conclusio primò, omnis successio aut est in stirpes aut in capita, hæc non in stirpes, ut probabitur infra, ergo in capita & partes æquales pro numero personarum. Probatur secundo. Absurdum est æquali gradu distantes, ad inæquale lucrum vocari; cum inter partes non cadat quid præcipuum, sed pares debeant meritò pari jure censerì.

Mynf. 3. obs. 24.

Probatur tertio, quanto præfati nepotes succedunt, vel succedere possunt jure proprio, communi & ordinario; tunc cessat specialis & extraordinaria successio ex jure repræsentationis, sed succedunt jure communi & proprio, ergo. Probatur minor. Successio Juris communis est, ut mortuis proximioribus succedant remotiores, sic mortuis parentibus velut proximioribus in linea ascendenti Nepoti succedunt Avi & Aviz; & mortuis fratribus eorumque filiis alteri fratri sine liberis defuncto succedunt Fratrum Nepotes, non tamen jure repræsentationis, quod utroque casu cessat, ergo Jure communi & proprio.

2. Ergo per hoc præcisè quod remotiores succedant, non fit successio ex jure repræsentationis, sed tum demum si remotiores simul cum gradu proximioribus succedere velint, ut in sequenti tabula; ab his enim, cum excludantur Jure communi, quo semper proximior excludit remotiorem, juvari debebant speciali Jure repræsentationis, ad hoc ut simul admittantur.

3. Probatur quarto. Omnes fere Doctores passim admittunt ex constit. Caroli 5. in comitiis, Spirensibus de Anno 1529. quod in linea collateralì duorum fratrum filii diversi numeri succedant Patruo in Capita. Ut infralatius de successione collateralium.

Berlich conclus. part. 3. conclus. 24. n. 26, Carpz Jurisp. forens. part. 3. constit. 18. defuit. 3.

Curnon ex paritate rationis idem hic admittendum; & hanc sententiam quantum scio, nemo amplectitur, nisi.

Freyburger Stadt-Recht. fol. 75. cujus Auctor Doctissimus Zasius hujus Universitatis Freyburg/ quondam Professor meritissimus,

III.

Non obstant primò, Textus juris civilis §. 6. Instit. de hæred. quæ ab intestat. deferuntur & l. 2. C. de suis & legitimis. Censentur enim isti per novam constitutionem Caroli V. supra citati correcti; & licet quo ad successores descendentes hoc expressè non decisum; sed tantum quo ad collaterales in successione Patruì; oportet tamen nos in paritate causæ pari uti decisione. Quoties enim lege unum aut alterum

alterum introductum, bona occasio cætera quæ tendunt ad eundem finem, vel interpretatione vel Jurisdictione supplēbit.

L. 13. ff. de LL.

Et quod omiffum est legibus, non omittetur religione Judicantium.

L. quæsitum 13. ff. de testibus.

Non obstat secundò quod hi Nepotes non veniant Jure proprio, sed Jure repræsentationis ex personis parentum, adeoque debeant succedere in stirpes. Respondeo primò. Idem possum objicere Doctõribus contrariæ sententiæ, qui tamen ut supra admittunt quod prædefunctorum Fratrum filii diversi numeri succedant Patruo in Capita. Respondeo secundò secundum dicta probationis tertiæ, non concludere, quoties succedunt remotiores, toties succedere in locum proximioris ex jure repræsentationis, sed aliquandò succedunt Jure communi, si soli adsint, ut hic; aliquando Jure speciali repræsentationis, si cum aliis proximioribus concurrere velint, à quibus aliàs excluderentur Jure communi; ut in seqq. tabulis.

Non obstat tertio. Nepotes non succederent, nisi parentes præmortui, ergo illis præmortuis succedunt in locum illorum ex Jure repræsentationis. Respondeo negando consequ. nam Avus in linea ascendenti non succederet Nepoti, nisi filio gradu proximiori præmortuo, ergo succedit in locum filii ex jure repræsentationis, falsissima sequela, cum in linea ascendenti Jus repræsentationis non habeat locum.

IV.

Et hoc sicuti in linea collateralī respectu Patruī, tam in feudalibus quàm allodialibus obtinet.

Bach. ad Treut. volum. 2. disp. 16. Thes. 5. Berlich. citat. loco.

Ita etiam in linea descendenti quo ag successiõnem Avi utroque casu obtinebit,

Dissentientibus Vultejo lib. 1. de feud. cap. 9. n. 100. Rosenthal. feud. cap. 7. conclus. 16. n. 10.

TABULA

TABULA III.

De successione liberorum Primi & ulterioris gradus simul sive filiorum & Nepotum simul.

✠ 3.
Avus.

I. ✠

Nepos--Nepos ---Nepos

CASUS.

AN & quomodo prædefuncto filio, Patre Nepotum n. 1. notato, cæteri Nepotes concurrant cum patris fratre sive patruo in successione Avi ultimo defuncti. sub num. 2.

SUMMARIUM.

1. *Plures Nepotes cum patruo in successione Avi concurrunt in stirpes.*
2. *Non tantum in allodialibus, sed etiam feudalibus non regalibus.*
3. *In regalibus enim ob successionem solius primogeniti semper primogenitus primogeniti ob jus representationis excludit omnes alios non tantum gradus æqualis sed etiam proximioris.*

I.

I. **N**epotes præmortuo patre concurrunt cum patruo in successione Avi in stirpes, ita ut non fiat divisio hæreditatis secundum numerum personarum succedentium, sed secundum stirpes unde descendunt, hæc autem cum tantum una fuerit, etiam unam & mediam partem detrahunt, & alteram mediam relinquunt Patruo.

Novell. 118. cap. 1. Recess. imperii Augustan. de Anno 1500. Tit. de Succession der Enckeln.

Nec obstat quod proximior in gradu, ut patruus, excludat remotiores Nepotes; Hæc enim regula tantum concludit in successione Juris communis; secus si simus in speciali aliquo privilegio & jure representationis, ratione cujus fictione Juris semper filius subintrat in locum Patris, nullo

D

nullo facto respectu, sive alius proximior in gradu, sive non.
Schneid. ad Inst. de success. ab intest. de success. natural. & legitim. simul.
n. 13.

2. Tam quo ad bona feudalia quam allodialia.

Vultejus de feud. lib. 1. cap. 9. n. 100.

Exceptis tamen feudis regalibus, in his enim, cum sit successio uni-
us & quidem primogeniti, aliter statuendum.

II.

III. Unde non omnes simul Nepotes cum Patruo, sed primogenitus
Nepos ex primogenito filio exclusis aliis nepotibus & Patruo, solus Avo
succedit etiam si ante Avi dignitatem natus.

L. 5. ff. de Senatoribus, ubi Senatoris filius licet ante dignitatem Patris na-
tus, l. 9. §. 14. ff. de pœnis.

Nam sicuti successio in bonis paternis demetienda ex tempore
mortis, & non à tempore acquisitionis, ita nec acquisitio dignitatis, quod
multis exemplis præsertim recentioribus in Electoribus Saxoniae demon-
strat.

Carpz. Synops. Juris feudal. disp. 4. quæst. 5. Carpz. Jurisp. forens. part.
2. constit. 10. definit. 32. Lanterb. conclus. forens. exercitat. 4. Thef. 14.
Hermes. Fasciculus Juris publici cap. 14. n. 11.

Et propter receptam praxin ferè evidentissimum, cum enim semper
filius jure repræsentationis succedat in locum defuncti, pari etiam cum
ipso jure cœferi debet, & quod statutum in patre, etiam in filio admitten-
dum, & sicut pater exclusisset Patruum si vixisset, ita etiam filius.

Aurea Bulla Tit. 7. Bocer. class. Class. 5. disp. 18. Thef. 20. Rosenthal de
feudis, cap. 7. conclus. 26. n. 13.

CAPUT II.

De Successione Illegitimorum.

SUMMARIUM.

1. Illegitimi sunt vel naturales, vel spurii, & aliter de Jure Civili & aliter de
Jure Canonico, quod sequimur.
2. Si adsint legitimi descendentes, vel legitima uxor, naturales non admittuntur
ad successionem Patris, cum ascendentibus tamen & cæteris Agnatis
saltem succedunt in duas uncias.
3. Naturales cum legitimis Matri æqua iter succedunt.
4. Spuriorum tam respectu Matris, quam Patris nulla successio.
5. Debentur tamen spuriiis alimenta saltem de Jure Canonico.
6. In feudis neq; naturales, neq; spurii, neq; Patri, neque Matri succedunt.

I. Ille-

I. **I**llegitimi sive Nothi, alias Bastardi, vulgò *Böse Art* / sunt vel spurii, vel naturales; quorum alii de jure civili, & alii de Jure Canonico; de Jure civili dicuntur spurii, quicumque ex punibili coitu nati, sive ille coitus fornicarius, sive adulterinus aut incestuosus; naturales verò, qui etsi etiam extra matrimonium quæsi, non tamen ex punibili coitu, sed concubinato, qui Jure Romanorum permissus progeniti.

II.

Jure canonico autem, & per Recessus imperii, cum dictus concubinatus totaliter prohibitus.

Cap. 9. causa 32. quæst. 4. obser. Hahn. ad Wesenbec. Tit. de concubiniz. Sequitur, cum nullas amplius habeamus concubinas, nos nullos etiam habere naturales saltem tales, quales erant de Jure civili; ut tamen salvetur horum successio & legitimatio passim à Jure constituta; alia erat distinctio naturalium & spuriorum introducenda; idque de Jure Canonico, de quo naturalium extensio facta, & omnes quoad successionem & legitimationem jure naturalium habentur; qui ex talibus nati, inter quos tempore conceptionis vel partus potuit esse matrimonium validum, ut ob nullum impedimentum dirimens potuerint inter se contrahere; sive jam fuerint concubinæ domi detentæ, sive publicæ meretrices.

Molin. de J. & J. tract. 2. disp. 167. n. 2. Carpz. Jurisp. forens. part 4. confit. 28. defint. 6.

E contra spurii quibus tale impedimentum dirimens, V. G. ligaminis, ordinis vel aliud quoddam obstabat, quo minus valide contrahere possent.

Molin. de J. & J. tract. 2. disp. 165. Cardinal. de Lugo de J. & J. disp. 24. sect. 6.

III.

II. Naturalium successio, vel est respectu Patris vel Matris, respectu Patris quatuor diversi casus occurrunt. Primò: Si cum naturalibus adsint alii legitimi descendentes, tum illi quidem in unam unciam sive duodecimam partem hæreditatis inter ipsos & illorum Matrem dividendam institui possunt; ab intestato autem præter alimentata competentia nihil capiunt, non enim agnoscimus successionem patris, neque alium Patrem, nisi quem legitimæ nuptiæ demonstrant, nec decet hæreditatis consortium, ubi non est Nativitatis privilegium; meritò itaque excluduntur naturales à legitimis, cum duo vincula in his, quos & natura vocat, plus ligent, quam unum in naturalibus, quibus sola natura subvenit.

Cap. dicat. 9. causa 32. quæst. 4. L. 2. & 8. C. de natural. liberis. Cardinal. de Lugo de Just. & J. disp. 24. sect. 6. n. 90. Manfz. de success. ab intestato dissert. 1. n. 53.

Secundò deficientibus descendentibus, si adsint soli ascendentes cum solis naturalibus, hi cum illis saltem ab intestato succedunt in duas uncias, quia per hoc nullum præjudicium causatur illorum legitimæ.

Molin. de J. & J. tract. 2. disp. 166. n. 6. Card. de Lugo citat. loco n. 90.

Ex testamento vero excepta dicta portione legitima tota substantia relinqui potest naturalibus.

Auth. licet C. de naturalibus liberis.

Tertiò: Si deficientibus itidem descendantibus & ascendentibus simul; sola adsit legitima uxor cum naturalibus solis, licet jure communi uxor regulariter non succedat marito; attamen ob reverentiam matrimonii, & ne ob filios ex illicito coitu natos scandalizetur, ipsa hos ab intestato sicut legitimi descendentes totaliter excludit.

Molin. citat. loc. n. 4. Schneid. ad Inst. de success. naturalium tantum, num. 9.

Licet ex testamento Pater hoc casu tantum relinquere possit naturalibus, quantum placet, salva tamen uxori portione statutaria de consuetudine multorum locorum debita.

Schneid. citat. loco. n. 7.

Quartò: Si omnes prædicti deficient, & adsint soli naturales, tum ab intestato quidem humanitatis & commiserationis gratia succedunt Patri in duas unicas sive sextam partem hæreditatis, relictis aliis bonis aliis hæredibus ab intestato remotioribus ex testamento vero jure Novellarum totam substantiam capere possunt.

Novell. 89, cap. 12. & Auth. licet C. de natural. liberis.

IV.

III. Respectu Matris naturales simul cum aliis legitimis succedunt æqualiter; non secus an si essent legitimi.

L. 5. C. ad S. C. Orficianum.

Nam præter cætera privilegia ob periculum partus, etiam hoc matri specialiter concessum, quod si iis suis naturalibus succedat; cum æque in his ac in legitimis idem periculum subsit; proinde sicut hæc ipsis, sic ipsi etiam huic ex natura correlativorum succedent, idque non tantum ab intestato, sed etiam testamento, ut quo ad omnia saltem in allodialibus æquali jure habeantur cum legitimis.

Molin. citat. loco n. 10. Card. de Lugo d. sect. 6. n. 91.

Et licet à Patre non institutus non competat querela inofficiosi, quippe qui non cogitur, sed tantum cui permittitur instituere, quoad matrem verò præteriti semper portionem debitam per querelam inofficiosi consequi possunt.

Schneid. ad instit. de success. natural. tantum n. 8. & 18. Covarr. de matrim. part. 2. cap. 8. §. 4. n. 24.

V.

IV. Spiritus presens sumpti, prout superius secundum Jus canonicum definiti, & in moderna praxi quo ad successionem accepti, Uti

Uti Carpz. Jurisp. forens. part. 4. Constit. 28. definit, 6. n. 5.
Nihil, in odium detestabilis coitus, neque per testamentum neque
ab intestato, nec à Patre nec à Matre accipere possunt.

Auth. licet C. de natural. liberis.

Sed prorsus omnis successionis incapaces.

Card. de Lugo citat, loco n. 92. Molin. de J. & J. tract. 2. disp. 169.

Etiamsi alii filii legitimi in successionem consentirent, nam aliàs se-
queretur, quod illis non existentibus possent esse hæredes contra priorem
prohibitionem, quæ non tantum in favorem legitimorum, sed etiam o-
dium turpitudinis paternæ inducta, cui proinde, ne ansa detur ulterius pec-
candi, invalidè renunciant.

Cardinal de Lugo citat, loco n. 100.

Nec mirum, peccatum parentis sic etiam puniri in innocentibus fi-
liis; nam propter gravitatem delicti, quo ad pœnam temporalem hoc
sæpe contingit.

Ut in specie quo ad crimen læsæ Majestatis & hæresicos, l. quisquis, s. §. 1.
C. ad leg. Juliam Majest. cap. vergentis, 10. ext. de hæreticis.

Eò quod in filiis metuantur Paterni criminis exempla, quapropter
subtrahendo occasionem delinquendi & hi rectè puniuntur, hinc etsi desit
quandoque culpa, non tamen semper causa puniendi.

Mantz. de success. ab Intest. differt. 1. n. 53. & seqq.

VI.

V. Nec propterea tantum denegatur spuriiis successio, sed etiam ipsa
alimenta, saltem de jure Cæsareo.

Auth. ex complexa, C. de incestis nuptiis.

Quod tamen de æquitate Canonica mitigatum, de qua tenentur paren-
tes filiis spuriiis pro quantitate bonorum de necessariis alimentis provi-
dere.

Cap. cum haberet s. ext. de eo qui duxit in matrimonium, quam polluit,
Molin. & Lugo citat, locis sect. 8.

Decet enim hominem procreatum conservari & ali, ne pereat, nisi ta-
men aliunde ex arte vel alio modo se alere possit, Jus Canonicum, enim
tantum præcipit alimenta necessaria, si autem aliunde suppeditent, non
sunt necessaria, ergo cessante fine constitutionis Juris Canonici, recurren-
dum ad jus civile, quo alimenta non debentur.

Carpz. Jurisp. forens. part. 2. constit. 10. definit. 18.

VII.

VI. Hactenus dicta tantum locum habent in allodialibus, in feuda-
libus enim tam spurii quam naturales patri nullatenus succedunt.

D 3

§. na-

§. naturales 2. FF. 26.

Et quod Domino & paribus curiæ minus sit honorificum habere in suo consortio homines natalibus maculatos, propter quam causam et si naturales succedant matri in allodio, non tamen succedunt in feudo etiam fœmineo.

Vultejus lib. 1. de feudis cap. 9. n. 91.

Cum hic non tantum agatur de successione matris sed etiam de honore Domini directi.

Mantz. de success. ab intest. dissert. 2. n. 20. & seqq.

CAPUT III.

De Successione Legitimatorum

SUMMARIUM.

1. Legitimatio alia per subsequens matrimonium, alia per rescriptum Principis.
2. Per subsequens matrimonium legitimantur, qui ex talibus nati, quibus cum tempore partus vel conceptionis potuit esse matrimonium validum.
3. Etiam si post conceptionem aliud matrimonium medium intercesserit, nihilominus tamen proles ante nata subsequente matrimonio secundo legitimitur.
4. Si tempore conceptionis ob impedimentum dirimens matrimonium fuerit invalidum, & tempore partus, quia tale impedimentum sublatum, fiat validum; attamen per hoc non legitimitur proles spuria per matrimonium subsequens.
5. In articulo mortis & a vetula contractum matrimonium sufficit ad legitimationem.
6. Legitimatio per rescriptum, est Summi Pontificis & Imperatoris aliorumve superiorem non recognoscentium.
7. Legitimatione per rescriptum non tantum legitimantur naturales, sed etiam spurii, quamvis potius cum his dispensetur.
8. Legitimati per subsequens matrimonium, quo ad omnia comparantur legitimis, nec tantum succedunt in allodio sed etiam feudo.
9. Legitimatio per rescriptum est quodammodo restricta; unde existentibus legitimis; quippe quibus propter Jus successione odiosa, non facile procedit, nisi Princeps usus plenitudine potestatis.
10. Legitimati per Rescriptum deficientibus legitimis succedunt quidem in allodio, non tamen in feudo, nisi specialiter ad hoc legitimati, quod iterum Princeps in præjudicium Agnatorum facere potest.

17. *Legitimati non possunt consequi dignitates majores, officium Consiliiarii, Assessoris, recipi tamen debent ad collegia opificum.*

I.

Legitimatō est, qua filii illegitimi & extra matrimonium quāsi fiunt legitimi.

I. Idque dupliciter, vel per subsequens matrimonium vel per rescriptum Principis, per subsequens matrimonium de jure civili tantum ex concubina sub schemate conjugii domi detenta nati, eò quod hi verè & propriè nati ales, hujus legitimationis capaces.

II. De jure Canonico autem omnes, qui ex talibus nati, quibus cum tempore conceptionis, vel partus potuit esse matrimonium validum, sine ullo resp. ctu, an concubina domi detenta vel publica, & vaga meretricis.

Richter, de succes. ab intest. sect. 1. membro 3. n. 1. Laym, Theol. moral. lib. 5. tract. 10. part. 3. cap. 5. n. 2.

III. Sive etiam; ita post tempus conceptionis, aliud matrimonium medium intercesserit, vel non; Sufficit enim ad legitimationem solo tempore conceptionis potuisse esse matrimonium validum, & sic unum ex extremis fuisse habile, licet medium interveniente alio matrimonio inhabile; nam in favorabilibus favore legitimationis vitium superveniens non attenditur.

Covarr. de matrim. part. 2. cap. 8. §. 2. n. 18. Mantz. de succes. ab intest. differt. 7. n. 39. Zoes, ad Jus Canonic. tit. qui filii legitimi, n. 19.

II.

IV. Quod aliqui à paritate rationis etiam eò extendunt, ut si vel solo tempore partus potuerit esse matrimonium validum, licet tempore conceptionis fuerit invalidum, V. G. si conjugata concepit & libera peperit; nihilominus subsecuto matrimonio proles ante nata legitimetur; nam nasci ex soluto & soluta tempore partus & conceptionis non copulativè intelligendum, sed disjunctivè, ut sufficiat de uno tempore verificari posse.

Arg. princ. Inst. de Ingen. Molin. de Just. & J. tract. 2. disp. 172. n. 1, & 4. Mantz. citat. loco ibique Covarr.

Quam sententiam tamen mutis impugnat

Zoes, ad Jus Canon. tit. qui filii legitimi, Arg. cap. tanta est 6. ext. dist. tit.

in verbis. Si autem vir vivente uxore aliam cognoverit & ex ea prolem susceperit, licet post mortem uxoris eam duxerit, nihilominus spurius erit filius, & sic incapax legitimationis.

Nam subsequens matrimonium licet cohonestet copulam fornicariam, non tamen spuriam.

Cui

Cui non obstat. Textus princ. Inst. de Ingen.

Argumentando à statu libertatis ad legitimationem, non libertas favorabilis & variabilis, consequenter vel tempus conceptionis, vel partus, vel etiam medium inspicitur, ad hoc ut partus dicatur liber; contrarium in hac legitimatione, eo quod huic obstat delictum, præcedens odiosum & detestabile ex damnato coitu, quod serò perfectam variationem non recipit, ne quidem per poenitentiam.

L. quia ea mente 6j. ff. de furtis.

III.

V. Unde ulterius quæri solet, an matrimonium in articulo mortis vel à sene & vetula contractum legitimet illegitimos ante natos; & communiter affirmari solet quod sic; quia nullum est impedimentum dirimens, nam etsi in vetula desinat potentia generandi, non tamen desinit potentia cocundi, quæ sufficit ad matrimonium; & licet in moribundo per accidens cesset unus finis matrimonii nempe procreatio Proles, adest tamen legitimatio proles illegitimæ antè natæ.

Ulti Molin. d. disp. 172. n. 13. Zoës. citato loco n. 14. Gail. 2. obs. 141. n. 8. Borcholtende gradibus pag. mihi 196. Rosenthal de feudis cap. 7. conclus. 18.

IV.

VI. Legitimare per rescriptum est supremæ potestatis reservatum & in spiritualibus saltem, quo ad ordines majores (nam quoad minores & beneficia simplicia etiam Episcopi Jure communi dispensant) spectat ad solum Summum Pontificem.

Layn. Theol. Moral. lib. 5. tract. 13. part. 3. cap. 5. n. 19. Molin. de Just. Jur. tract. 2. disp. 173. n. 7.

In temporalibus ad cujuscunque reipublicæ potestatem, quæ superior non recognoscit, & quibus ab hac data specialis concessio, ut comitibus Palatinis; unde præter Imperatorem, cujus reservatis an numeratur, Cameræ Imperiali-

Roding. Pandect. Cameral. lib. 1. Tit. 18. in fin.

Et cæteris Principibus in Germania non competit, nam generali concessione regalium, non veniunt specialia, & specialiter reservata Imperatoris.

Rosenthal. de feudis cap. 5. conclus. 2. Befold disp. de regalibus cap. 2. n. 2. Schneid. ad Inst. Tit. de patria potestate, n. 17. Stamlerus de reservatis Imperatoris §. 57. n. 8. & seqq. Sixtinus de regalibus. lib. 1. cap. 2. n. 20.

V.

VII. Legitimatio per rescriptum non tantum se extendit ad naturales

les, uti ea quæ fit per subsequens matrimonium; sed etiam ad spurios ex incestu & adulterio natos; nam inhabilitas illegitimorum omnium est tantum de jure positivo introducta, quæ sine dubio Principis supremi potestate tolli potest.

Molin. de Just. & Jur. tract. 2. disp. 173. n. 1. Besold. citat. loco. Mantz. de success. ab intest. differt. 7. n. 31.

Quamvis aliqui quoad posteriores tantum admittant dispensationem, & non legitimationem.

Covarr. de matrim. part. 2. cap. 8. §. 5. n. 16. Laym. Theol. moral. dicto cap. 10. part. 3. cap. 5. n. 18.

Inter quæ hæc differentia quod dispensatio strictè interpretanda, nec se extendat ultra verba expressa, ad quæ saltem de jure ampliari potest.

Covarr. & Molin. citat. loco n. 4. Cardinal. Tuschus, verbo legitimitio conclus. 220.

VI.

VIII. Legitimati per subsequens matrimonium quo ad omnia comparantur legitimis, non tantum quoad munera sæcularia sed etiam Ecclesiastica, quoad successiones & ordines, ut possint fieri Sacerdotes, Episcopi.

Cardinal. Tuschus verbo legitimitio Conclus. 229. num. 10. & seqq. Molin. citat. loco. n. 6.

Nec tantum succedunt in allodialibus, sed etiam feudalibus.

Contradicente licet. Vultejo de feudis lib. 1. cap. 9. n. 92. & seqq. arg. §. naturales 2. FF. 26.

Ubi omnes legitimati indistinctè excluduntur, ergo & legitimati per subsequens matrimonium, nec fictio illa Juris, retrahendo matrimonium ad tempus Nativitatis in Jure feudali obtinet.

Arg. 2. FF. 1.

Hoc tamen non obstante, prior opinio saltem de praxi defenditur.

Obfer. Hahn, ad Wesenb. Tit. de his qui sui vel alieni Juris. Gail. 2. obs. 141. Mynsig. 5. obs. 42. Rosenthal. de feud. cap. 7. conclus. 8. Boceri class. class. 5. disp. 18. n. 7. Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 28. desinit. 17. Molin. de Just. & Jur. tract. 2. disp. 147. n. 16.

Ratio quia matrimonium omnia vitia præcedentia purgat & omnem maculam abstergit, ut aliter legitimati per omnia comparentur legitimis, retrahendo matrimonium subsequens ad tempus antecedens nativitatis, ita ut paria sint, ab initio esse tale & ad tale postea reduci.

Novell. 74. cap. 1.

Nisi esset quod verba investitura, specialiter respiciant initium nativitatis

E

civitatis & originis, vor ihr und seinen Ehtich gebodruen Leibes, Erben.
Tum enim non tantum legitimati per rescriptum, sed etiam legitimati per matrimonium probabiliter excluduntur.

Rofenthal, citat. Loco. Franzius resolut. Juris, lib. 3. resolut. 1. n. 202. & seqq. ibique Menochii consilia.

VII.

IX. Legitimati per rescriptum licet etiam per omnia comparentur legitimis, hoc tamen cum moderamine accipiendum in casibus à Jure non exceptis, undè comparantur alchimix, quæ quidem facit unum apparere pro alio, interim unam speciem in aliam non transmutat, proinde figuram legitimorum, non substantiam consequuntur.

Gailm. 2. obs. 140. n. 19.

Quare cum hic modus legitimandi sit quodam modo restrictus & in subsidium inductus.

Sequitur primo illegitimos tum demum legitimari per rescriptum, si aliter nempe per matrimonium, quia forsan mater mortua, legitimari non possint.

Novell. 89. cap. 9. Schneid. ad Inst de patria potest. n. 17. obs. Hahn, ad Wesenb. Tit. de his. qui sui vel alieni Juris.

Aut si alii legitimi filii non ad sint, quippe quibus ob jus successionis, quod legitimati consequuntur, præjudicium fieret.

Mynf. 1. obs. 35. Befold. disp. de regal. Cap. 2. n. 2.

Quod cessat primò, si ipsimet in legitimacionem consenserint, aut secundò, Princeps usus plenitudine potestatis clausula derogatoria non obstante.

Gailm. 2. obs. 142. n. 8. Mantz. de success. ab intest. differt. 7. n. 145.

Quod Princeps facere potest, licet concurrente legitimo cæterorum legitimorum legitima minuat; nam etsi legitima à Principe omnino tolli non possit quia à Jure naturæ debita, potest tamen augeri vel minui, quia non in tanta quantitate debita, quod primum constitutionibus positivis introductum, cui alix posteriores saltem usque ad quantitatem alimentis necessariam justè detrakunt.

Covarr. de matrimonio part. 2. cap. 8. §. 6. n. 5. Molin. de Just. & jure tract. 2. disp. 174. n. 7. & 8.

Tertiò cessat si legitimi filii demum post legitimacionem antecedentem nati, tum enim legitimatio antecedens, & inde jus successionis competens non retractatur, nam res semel perfecta, non fit irrita, etsi ad eam casum pervenit à quo incipere non potuit,

Mantz

Mantz, citat. loco. n. 113. observat. Hahn, dicto loco.
VIII.

X. Sequitur secundò, ejusmodi legitimatos non existentibus liberis legitimis admitti quidem ad successione[m] allodialium, uti supra.
Novell. 89 cap. 9.

Etiam agnatis, invitis & infcils, nam cum his bona allodialia sine in-
juria alio extraneo instituto hærede auferri possint, quare quoad effectum
successionis ipsis invitis non procedet legitimatio illegitimorum.

Molin. de Inst. & Jure tract. 2. disp. 174. n. 1.

In feudalibus autem simpliciter legitimati non succedunt.

§. naturales 2. FF. 26.

Nisi spècialiter hoc actum & rescripto Principis insertum quodite-
rum de plenitudine potestatis fieri potest, nulla facta differentia si ve feu-
dum merè hæreditarium, si ve ex pacto & providentia, si ve novum si ve
antiquum,

Nec obstat quod agnatis ex pacto primi adquirentis sit jam Jus
quæsitum, cui non potest contra venire Princeps; Respondeo: Esse jus quæ-
situm non purè simpliciter & immediatè, sed tum demum, si alii proxi-
miores ex linea descendenti velut jure pòtiores deficiant, sed hic non de-
ficiunt. Adest enim legitimatus per rescriptum, hunc autem excludi est
tantum de consuetudine & Jure feudali, quod procul dubio Princeps tan-
quam jus merè positivum rectè tollit & limitat, præsertim cum Agna-
tis non obrudatur Jus perpetuum, sed tantum aliquod obstaculum, quo
remoto nihilominus post modum admittuntur.

Rosenthal de feudis cap. 7. conclus. 19. n. 28. Molin. de just. & Jure disp.
174. n. 40. ibique Covarr. & Julius Clarus. Gall. 2. obs. 142. Myns. 5. obs.
42.

IX.

Sequitur tertid, cum in legitimato per rescriptum maneat adhuc
quædam macula infamæ, sicut in vulnere sanato quædam cicatrix, cum
non admitti ad dignitates majores V: G. officium consiliarii, Affectoris
Doctoris.

Myns. 4. obs. 31. Bocet. class. class. 6. disp. 18. in princip.

Interim tamen Civium consortio, & qui recipiatur ad collegia opi-
ficum, dignus judicatur, nam non debet contra finem legitimationis o-
manibus honoribus destitui.

Carpz. Jurisp. forens. part. 2. constit. 6. definit. 16. & Præjudicio demon-
strat Hahn, in observat. ad Wesenb. Tit. de his qui sui vel alieni Juris.

CLASSIS III.

De Successione Ascendentium sive Parentum.

SUMMARIUM.

- I. Post successionem descendentium, admittuntur ascendentes sive Parentes.
 2. Idque in infinitum sicuti descendentes.

I.

I. Secundo ordine post descendentes & liberos ad successionem vocantur Ascendentes sive parentes: nam cum post DEum sine causa liberorum, censentur etiam causa acquisitionis bonorum merito ergo causatum revertitur ad suam causam primævam, unde originem deduxit, idque commiserationis gratia, ut parentes amissis liberis habeant saltem solatium in successione liberorum, & cum liberi succedant parentibus, merito etiam Parentes, eo quod successiones reciprocae, succedunt liberis.

Novell. 118. C. 2. Bach. ad Treutl, volum. 2. disp. 16. Thef. 4. lit. a.

Nec obstat quod pares in gradu pariter succedant, pater vero defuncti sit in pari gradu cum ejus filio, ergo ille ab hoc non excludendus. Respondeo: alia est successio Patris & alia est successio filii; nec enim sic patri debetur hæreditas filii, quam filio hæreditas Patris; filius succedendo succedit secundum ordinem naturæ juxta votum parentum. Pater vero contra ordinem naturæ turbato mortalitatis ordine; natura enim dicitur Patrem tanquam Seniore[m] prius mori, quam filium velut Junio-rem.

L. scripto 7. §. final. ff. si tabul. testam. nulla extabunt, L. cum ratio 7. princ. ibique Gothof. ff. de bonis damnatorum.

II.

II. Parentum autem nomine non solum veniunt Pater & Mater, sed etiam Avus & Avia, Proavus & Proavia in infinitum.

L. quique 4. §. 2. ff. de in jus vocando, Card. de Lugo de Just. & Jur. disp. 24. sect. 8. §. 3. n. 177. in fin.

Nam sicuti liberorum appellatio in linea descendentibus infinitè se extendit,

L. Liberos 120. ff. de verbos. signifi.

Ita etiam ex natura correlativorum nomen Parentum in linea ascendenti, & quot & quales sunt liberi & tot & tales sunt Parentes, hinc liberi cum alii legitimi, illegitimi, ita & Parentes legitimi & illegitimi.

CAP.

CAPUT I.

De Successione Parentum Legitimorum.

SUMMARIUM.

1. Parentes vel soli adsunt, vel etiam concurrunt alii collaterales.
2. Soli Parentes primi gradus succedunt filio equaliter in capita.
3. Sive bona projecta à linea materna sive Paterna.
4. Parentes ulterioris gradus, ut Avus & Avia ex linea paterna, & solus Avus maternus succedunt nepoti in stirpes.
5. Plures ascendentes cujuscunque gradus simul concurrentes semper proximior excludit remotiorem, sine ullo respectu ad lineam vel Jus representationis.
6. Collaterales Germani primi gradus, ut fratres, concurrunt cum ascendentibus in capita, exclusis fratribus consanguineis & uterinis ex uno latere junctis.
7. Ascendentes ob prærogativam Juris succedunt in infinitum cum collateralibus primi gradus.
8. Ascendentes ejusdem gradus sed diversi numeri, licet soli veniant in stirpes, cum fratre tamen defuncti veniunt in capita.
9. Fratrum filii & non nepotes cum ascendentibus concurrunt in stirpes.
10. Ascendentes non succedunt in fendis, ita ut nec pater adquirat usum fructuum in fendo à filio acquisito.
11. Nisi fendi natura specialiter immutata, quo casu sicut in allodialibus fratres defuncti simul cum ascendentibus admittuntur in capita.

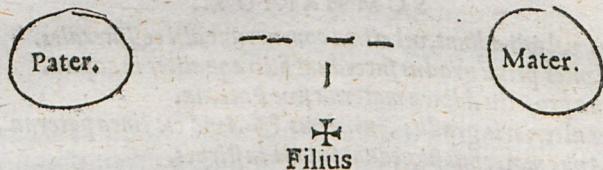
I. **P**arentes sive Ascendentes vel soli adsunt, vel simul concurrunt collaterales, defuncti fratres, fratrumque filii, si soli adsint, semper proximior excludit remotiorem secundum gradus prærogativam, & si patres, pariter admittuntur sive jam sint primi, secundi aut tertii gradus, de quo

E 3

TA.

TABULA I.

De Successione Parentum primi gradus.

CASUS.

*Quomodo hic Pater & Mater Superstites succedant filio
sine liberis defuncto.*

II SI Pater & Mater soli adsint velut in æquali gradu & in æquali jure filio defuncto æqualiter succedunt in capita.

Novell. 118. cap. 2.

Nulla facta differentia.

Primò sive filius sive filia decesserit, ita ut nihilominus tam Mater, quam Pater succedat, sexus enim differentia in successione Allodialium jure novo sublata, cum enim successiones sint mutue & vicissitudinarie, & tam filius quam filia, tam Matri, quam Patri succedat, secundum dicta superius, etiam tam Mater quam Pater, tam filio quam filia succedet, quia commiseratio quæ vocat Parentes ad successionem æque in Patre ac Matre locum habet, & Parentum nomine non tantum Pater, sed & Mater designatur, & filii dicuntur æque respectu Matris quam Patris.

L. matres. 3. & maters 5. C. ad S. C. Tertyl. Berlich. conclus. part. 3. conclus. 23. Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 17. definit. 1.

Secundò sive filius mortuus in potestate fuerit, sive emancipatus, nam si successio secundum patriam potestatem deferenda; quippe quæ penitus cessat in matre, etiam nunquam succederet mater contra dicta superius.

III. Tertio sive bona ab ipso filio ex propria industria occasione peculii castrensis & quasi castrensis adquisita, sive aliena liberalitate & fortuna ad peculium adventitium translata, sive denique ab ipsis parentibus profecta, ita ut quidem in prioribus castrensibus & adventitiis æqualiter admittantur.

Manz, de success. ab intest. dissert. 3. q. 2. n. 12.

Quo

Quoad posteriora verò semper habeatur respectus ad lineam unde descendunt, ita ut mater sola in acquisitis ex linea materna, & Pater solus in acquisitis ex linea Paterna succedat.

Uti Berlich. conclus. part. 3. conclus. 23. Borcholten de gradib. pag. mihi 219. Schneid ad Instit. de secundo ordine succedendi n. 12.

Sed meo iudicio sat fragili fundamento non quasi Patri abjudicemus peculium profectitium, nam cum vivo filio pleno jure pertineat ad patrem, multò magis pertinebit post mortem; sed quod negemus præcisè profecta à parentibus, quo etiam nomine venit mater, habere rationem peculii profectitii, multa enim obveniunt à parentibus filiis extra potestatem constitutis, tum autem sicut cessat potestas, cesset etiam ratio peculii ab illa dependens; in his ergo quæ pleno jure sunt filiorum, unde cunque profecta, contra priorem opinionem non separatim, sed simul, sicuti in aliis bonis castrensibus Pater & mater æqualiter succedunt, nam cum acquisita consolidentur cum aliis bonis, & fiant quasi unum & proprium patrimonium, non respicimus amplius, unde ea proveniant, quia bona diversa facta unius; detrahitur ergo illa diversitas, nec jam causa adquirendi, sed persona, cui succedendum attendenda, præsertim cum nec textus Novell. 118. cap. 2. faciat distinctionem, nec nos facere debemus.

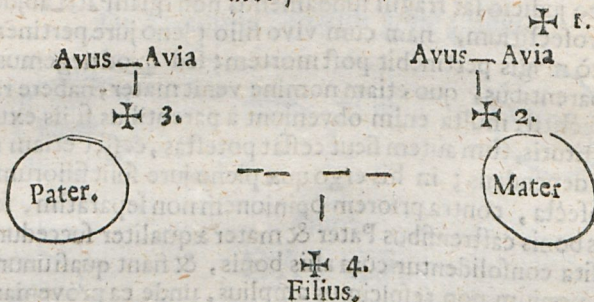
Ludovell. de ultim. volunt. pag. mihi 497. Mantz, de success. ab intest. dissert. 3. quæst. 2. n. 17. Card. de Lugo, de Just. & Jur. disp. 24. sect. 8. §. 3. n. 182. Bach. ad Treutl. volum. 2. disp. 16. Thef. 4. lit. C. & hanc sententiam receptam in Camera testatur Mynf. 6. obs. 55.

TA.

TABULA II.

De Successione Ascendentium remotioris & æqualis gradus: scđ
diversi numeri.

CASUS.

Quomodo hic præmortua Aviamaternam n. 1. & Matre n. 2. Patre n. 3. ultimo defuncto filio sive Nepoti n. 4. notato, succedat Avus & Avia ex linea paterna, & solus Avus ex linea materna.

IV. Si parentes ulterioris, sed æqualis gradus, diversæ autem lineæ & numeri, divisio hæreditatis fit secundum lineam, ita ut ad lineam Paternam sive unus, sive plures fuerint, media hæreditas, ad maternam verò sive itidem unus, sive plures, altera media devolvatur; unde in proposito casu tantum accipit solus Avus maternus, quantum Avia & Avus paternus simul, facta divisione non secundum capita succedentium, sed secundum stirpes, non ex jure repræsentationis, quasi Avus & Avia paterna repræsentent tantum unum patrem, & sic tantum accipiant, quantum ille si supervixisset, & è contra Avus maternus unam matrem, & sic tantum etiam accipiat, quantum ipsa, si non fuisset præmortua: Sed quia illud & talis divisio ita placuit Justiniano, in indifferentibus enim & mere positivis sufficiat placitum Principis.

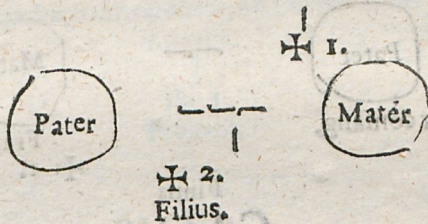
Novell. 118. cap. 2. Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 17. definit. 3. Richter. de success. ab intest. sect. 2. membr. 1. n. 12.

TABULA

TABULA III.

De Successione Ascendentium in equalis gradus.

AVUS — AVIA.

CASUS.

Quomodo premortua matre sub. n. 1. ultimo defuncto filio sub. n. 2. Superstes Pater & Avus. Aviaque materna succedant.

V. PLuribus Ascendentibus concurrentibus nullo habito respectu bonorum & lineæ semper proximior excludit remotiorem secundum gradus prærogativam.

D. cap. 2. Novell. 118.

Quapropter Pater conjunctus filio defuncto in primo gradu, excludit Avum & Aviam maternam secundi gradus, nec hic jure representationis possunt intrare in locum matris, tanquam suæ filia, cum idipsum in linea ascendenti nunquam concedatur; Nec obstat, quod sicuti in linea descendenti locum habet, ita etiam in ascendenti locum habere debeat, non enim procedit argumentatio relatorum, si subsit diversitas causæ & rationis, cum enim magis debeat Parentum hæreditas filiis, quam Parentibus filiorum hæreditas, potius etiam horum successio tanquam favorabilior per Jus representationis extendenda.

Schneid. de secundo ordine succedendi n. 21. Richter, citat. Loco, 2, 7; Carpz, dicta constit. 17. definit. 8.

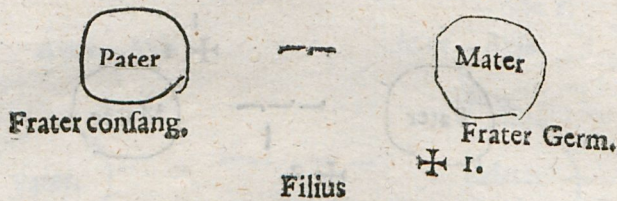

F

TABULA

TABULA IV.

De Successione Ascendentium primi gradus cum Collateralibus
primi gradus.

CASUS.

Quomodo in Successione filii defuncti concurrant Pater & Mater, Frater Germanus & consanguineus.

VI. FRater Germanus in successione Fratris excluso consanguineo simul cum Patre & matre concurret in capita, ita ut fiant tot partes æquales, quot personæ succedentes, hæ autem tres, ergo etiam tres partes faciendæ.

Novell. 118. cap. 2.

Ratio exclusi consanguinei, quod per se in successione collateralis propter duplicatam vinculi excludatur à solo fratre Germano, uti infra, multò magis ergo excludendus ab ascenditibus simul, velut jure potioribus; qui regulariter omnes collaterales excludunt, nisi extet ratio certi privilegii, quod eos admittat, ut quidem in successione Fratrum utrimque non autem uno latere junctorum, cui non obst. 1. ult. C. ad S. C. Tertyl. veluti per dictam novellam tanquam posteriorem correctæ & sublata.

Uti Richters de success. ab intest. sect. 2. membr. 1. n. 22. Sande de decisionibus Frificæ. lib. 4. Tit. 8. definit. 4. Schneid. ad Instit. de secundo ordine succedendi n. 23.

Et priora obinent, si personæ concurrentes masculi, si personæ, si personæ emancipati, si personæ sui; quia in omnibus utpotè durante & permanente causa sanguinis, eadem quoque ratio successiois, ita quidem, ut etsi frater succedens sit in potestate ascenditibus, attamen quoad suam partem velut in peculio adventitio Patri non adquiratur ususfructus, cum jura non permittant simul habere partem proprietatis & simul quoad aliam partem usum fructum.

Novell.

Novell. 118. cap. 2. Cardin. de Lugo de Just. & Jur. disp. 24. sect. 8. §. 3.
n. 179. Molin. de Just. & Jur. tract. 2. disp. 163. n. final.

TABULA V.

De Successione Ascendentium remotioris, & Collateralium primi gradus.

Abavus.

|

✠ 1.

Proavus.

|

✠ 2.

Avus.

|

✠ 3.

Pater.

|

✠ 4.

Filius — Frater — Frater.

CASUS.

*Quomodo præmortuo Proavo sub n. 1. Avo. sub. n. 2. Patre sub n. 3. ultimo de-
functo filio sub n. 4. succedant duo fratres cum Abavo superstiti.*

VII. Ascendentes in infinitum succedunt cum collateralibus, & hic Ab-
avus cum reliquis defunctis fratribus in capita, non quidem pro-
pter proximitatem gradus, nam certum fratrem respectu fratris esse gra-
du proximior, quam prædictum Abavum, sed propter prærogativam
Juris, quia indistincte omnes ascendentes admittuntur cum collateralibus
primi gradus; nam Novell. 118. Germanos vocat cum Ascendentibus,
& non Germanos cum solo Patre & Avo; Ascendentium autem nomine
æquè venit Abavus, quam Pater aut Avus, ergo aliis præmortuis, velut o-
mni impedimento sublato æquè succedet.

Schepell. prompt. Juris civilis, Tit. 24. §. 6. n. 4. Richters de success. ab
intest. sect. 2. membr. 1. n. 13.

Non obstat primò. Quod Novella cum collateralibus tantum ad-
mittat proximiores Ascendentes, Abavus autem non proximior, ergo, Re-
spondeo negando minor. Nam Abavus hic proximior, quippe talis, quem
nemo antecedit.

L. proximus § 2. ff. de verbor. signific.

F 2

Sed

Sed Abavum aliis præmortuis nemo antecedit, ergo.

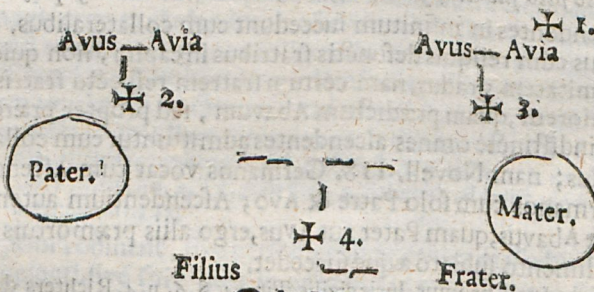
Non obstat secundò, quod fratres admittantur cum solis parentibus & excludant Avum, multo magis Abavum, nam si vinco vincentem te, multò magis vinco te. Respondeo Fratres admitti cum solis parentibus, si adsint, & excludere Avum; non ex sua persona, sed persona Parentum viventium, qui cum mortui, Avus non excluditur, & cum Avus mortuus, neque Proavus, & cum Proavus mortuus, neque Abavus vivens, velut aliis præmortuis jam proximior; licet enim Pater vivens, vincat Avum, & Avus vivens Abavum, non tamen mortui, quia jam victi, victus autem non vincit vincentem.

Non obstat Tertiò L. in successione §. 1. de legitimis hæredibus, ubi soror excludit Avum, ergo Ascendentes remotiores non concurrunt cum collateralibus, Respondeo legem istam adhuc respicere Jus Antiquum, ubi soror velut Agnata excludebat Aviam maternam tantum cognatam, hodie autem illa agnationis & cognationis differentia per Novell. 118. sublata.

Ludvvell. de ultim. volunt. pag. mihi 499. Schneid. de secundo ordine succedendi n. 25. & seqq. Richter. citat. loco.

TABULA VI.

De Successione Ascendentium remotioris gradus diversi numeri
& Lineæ & Collateralium.

CASUS.

Quomodo hic præmortua Avia materna sub n. 1. Patre sub n. 2. Matre sub n. 3.
& filio ultimo defuncto, de cuius hereditate queritur sub n. 4. succedant Avus
Avia ex linea Paterna, & solus Avus ex linea materna, & ultimi
defuncti frater.

VIII. SECUNDUM dicta tabulæ secundæ hujus capituli, si solus Avus & Avia ex linea paterna, & solus Avus ex linea materna adessent succederent in stirpes; Jam autem cum simul concurrat defuncti frater, successio fit in capita pro numero personarum, ita ut nemo alteri in portione prævaleat, sed æqualiter hæreditas dividenda, cujus rationem dat.

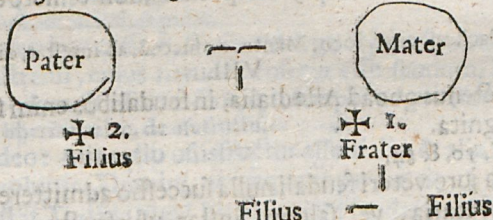
Bachov. ad Treutl. volum. 2. disp. 16. Thef. 4. lit. C.

Eò quod hoc casu non sit commoda alia divisio, non enim debet habere frater partem solius Avi Paterni, aut solius Avia Paternæ, alioquin contra Novell. 118. succederet in stirpes; neque etiam solius Avi materni, alioquin sicut ille duplum plus accipit, quam solus Avus Paternus aut sola Avia Paterna, ita ipse quoque acciperet, quod injustum ut Frater plus capiat, quam Avus aut Parentes ex linea ascendenti & potiore jure juncti; melius itaque secundum dicta superius omnes accipiunt partes æquales, ita ut Fratri concurrenti præ uno aut altero, neque plus, neque minus obveniat.

Borcholten de gradibus pag. mihi 224. Mantz. de success. ab intest. dissert. 4. n. 76.

TABULA VII.

De Successione Ascendentium primi, & Collateralium ulterioris gradus.

CASUS.

Quomodo hic præmortuo Fratre sub n. 1. ejusdem liberi cum Parentibus viventibus succedant Patruo ultimo defuncto sub n. 2.

IX. CUM ascendentibus (Exclusis tamen Fratrum nepotibus, ad quos in linea collateralis Jus repræsentationis non extenditur) non tantum Fratres, sed etiam eorum filii ex prædicto Jure repræsentationis, per quod intrant in locum sui Patris, succedunt Patruo saltem in stirpes, detrahendo tantum ex hæreditate, quantum detraxisset illorum Parens, si vixisset.

Novell. 127. Schneid. de secundo ordine succed. n. 28. & seqq. Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 17. definit. 4. Richter, citato loco n. 17.

F 3

Cui

Cui non obstat primò, Novell. 118. ca p. 3. §. sed & ipsis, ubi in successione Ascendentium excluduntur Fratrum filii, Respondeo, hæc Novella per Novell. 127. uti in ea proficitur Justinianus, correctâ sicut bene notat,

Bachov. ad Trentl. volum. 2. disp. 16. Thef. 4. lit. g.

Non obstat secundò; Quòd hic fratrum filii soli, uti infra dicitur, debeant patris fratri sive Patruo succedere in capita, adeoque andem portionem accipient, quam Parens aut mater defuncti, & non solam portionem sui Patris concurrendo in stirpes.

Respondeo primò. Fratrum filii soli succedunt in capita, si alii non adsint gradu proximiores, hic autem adsunt defuncti Pater & mater, velut proximiores, ergò. Respondeo secundò succedunt itidem in capita, si soli adsint in sola linea collateralis, non autem si simul in linea ascendenti cum parentibus concurrant, tunc enim nunquam veniunt iure proprio, sed semper ex indulgentia & Privilegio Principis; quod ita interpretandum, ut quam minimè Parentes & ascendentes lædat, valdè autem læderet, si omnes Fratrum filii non secundum stirpes, sed secundum se & proprias personas succedere deberent in capita; adeoque cum successio collateralium cum Ascendentibus, sit Juris specialis, non temerè extendenda aut amplianda.

Uti Bachov, citat. loco. Mantz, de success. ab intestat. dissert. 4. n. 61.

VIII.

X. Et hæctenus quoad Allodialia, in feudalibus enim successio Ascendentium incognita.

2. FF. 50. & 84.

Nam cum jure veteri feudali nulla successio admittitur, sed omnia feuda essent precaria, vel saltem instar usufructus cum persona extinguerentur; postmodum introducta successione, cum rarò contingeret filios ante Parentes mori, & sic rarò Parentes filiis succedere, nova constitutio se eò velut ad casum rarum non extendit, Proinde feuda quoad Ascendentes pristinum statum successionis in expertum retinuerunt,

Vultej. lib. 1. de feudis, cap. 9. n. 101.

Cum in concessione feudi quis sibi, & posteris, non Ascendentibus aut Parentibus prospicere videatur,

Arg. 2. FF. 18.

Nec enim ascendentes tanquam seniores ita habiles censentur ad servitia militaria ex feudis debita, quam descendentes velut Juniores.

Haltzerus Analysis Juris feudalis cap. 7. Richters, de success. ab intest. sect. 2. membr. 1. n. 26, ibique citati tanquam communis Doctorum sententia,

Ita

Ita quidem, ut nec Patri in feudo filio quæsito debeatur ususfructus; præsertim si occasione militiæ vel quasi ex professione, vel cum tali pacto, ne ad Patrem ususfructus transeat, concessum.

§. 1. Inst. per quas personas cuique acquiritur Auth. excipitur C. de bonis quæ liberis.

Unde alii de pagano, simpliciter dato, meritò dubitant, probabilior tamen sententia etiam ad priorem opinionem inclinât, Probatur Primo, quo pertinet incommodum, etiam pertinebit commodum.

Arg. l. 10. ff. de regulis Juris.

Sed incommodum servitiorum militarium in concessione feudi pertinet ad filium, ergo etiam commodum ususfructus. Probatur secundo; quando de Jure civili in allodialibus hoc actum, ut rei datæ ususfructus non transeat in Patrem, etiam non transit.

D. Auth. excipitur.

Multò magis in feudis, in quibus hoc non tantum à concedente, sed etiam ipso jure actum videtur.

Vultejus lib. 1. de feudis cap. n. 8.

Non obstat primo. Quod Pater & filius habeantur pro una persona.

L. ult. C. de Impuber. & aliis substitut.

Adeoque quicquid acquirit filius, acquirit suo Patri.

§. 4. Inst. de inutil. stipulat.

Respondeo hoc cessare, si aliter à lege & jure statutum, ut expressè in peculio castrensi, cujus naturæ censetur esse feudum. Non obstat secundo, quod feudum sit ususfructus, qui semper acquiritur Patri,

L. ex liberis final. c. de usufructu.

Respondeo: Alia ratio ususfructus allodialis, & alia feudalis, respectu cujus nec voluntas Domini, nec æquitas permittit, ut Patris fiat.

Non obstat Tertio; quod hic casus jure feudali non decisus, adeoque ad jus commune recurrendum, quod usum fructum Patri concedit.

2. FF. 1.

Respondeo negand. anteced. nam jure feudali non tantum ea decisa, quæ expressè & verbis expressis decisa, sed etiam, quæ ex similitudine per legitimam consequentiam decisa.

Arg. l. nominis 6. ff. de Verbor. signif.

Non obstat quarto. Quod fructus ex feudo, de quibus hic quæstio, non sint feudales, sed allodiales, adeoque decisio petenda ex allodio & jure civili, Respondeo: Non attendi solos fructus, sed etiam jus percipiendi, & sicuti in peculio castrensi patri ne quidem acquiritur fructus, ita nec in feudo.

IX.

XI. Manet igitur regula, quod in successione feudali non veniant ascen-

den.

deates, in qua tamen sequentes exceptiones notandæ. Prima, Nisi filius non ob sua, sed Patris benè merita de feudo investitus.

Obrecht, de feud. disp. 10. n. 33. & seqq. Ludvvel, de feudis cap. 10.

Secunda, Nisi pater favore filii feudum, quod prius habuit, refutaverit.

Mynf. 3. obs. 93.

Tertia, Nisi consuetudo loci inducat successionem Ascendentium, aut pacto ita specialiter cautum, nam tenor investituræ ante omnia inspiciendus, qui potior omni Jure feudali, & semper illi derogat.

Gall. 2. obs. 56. n. 15. Mynf. obs. 76.

Cum Contractus ex conventionem legem accipiant.

L. depositum. 1. §. 6. ff. depositi. cap. 85. de regul. Juris in sexto; Vultejus de feud. dist. cap. 9. n. 101. Richterf. de success. ab intest. sect. 2. membro. 1. n. 27.

Unde statuendum, in hisce casibus, in quibus Parentes & Ascendentes ad successionem feudi vocantur, etiam fratres utrinque conjunctos sicut in successione allodiali simul admittendos, quippe isti casus Jure feudali non decisi, adeoque in defectum, civili dispositioni in hærendum.

Arg. 2. FF. 1. in fin.

Nec movet, quod Pater quoad computationem Juris civilis sit proximior filio defuncto, quam defuncti frater; cessat enim proimitas gradus, quando quis vocatur ex speciali privilegio, & certa provisione legis, uti hic frater cum ascendentibus.

Novell. 118. cap. 2. Rosenthal de feud. cap. 7. conclus. 4. in fin. Ludvvel, de ult. volunt. pag. mihi 502. Lud. de feudo cap. 10.

CAPUT II.

De Successione Parentum Illegitimorum.

SUMMARIUM.

1. Eodem modo quo liberi illegitimi succedunt Parentibus, etiam parentes succedunt liberis.
2. Et cum spurii nullo modo succedant, nisi quod alimenta accipiant, ita nec Parentes ab illis plus accipere possunt.
3. Naturales filii collaterales & fratres naturales probabiliter in matre veniunt in capita.

I. IN successione Parentum Illegitimorum non est magna prolixitas querenda, nam jura successionis reciproca, sequitur quo modo & quibus Parentibus succedunt liberi, eodem modo & iisdem liberis succedant parentes, & quæ ratio impedit filium à successione Patris, eadem multo

multò magis impediēt Patrem à successione filii, cum potius Pater debeat privari successione propter delictum proprium, quam filius propter alienum & Paternum.

Schneid. ad inst. de secundo. ordine succedendi. n. 43.

Hinc sicut naturalis deficientibus tandem legitimis & legitima uxore Patri succedit in duas uncias ita etiam Pater naturalis hisce deficientibus eodem modo succedit, & sicuti naturalis matri æquè succedit, quam alii ex legitimis nuptiis nati, ita etiam mater illi non secus ac aliis ex legitimo thoro natis succedet; idque ut par pietas servetur, & eadem mensura, sicuti Parentes prospiciunt liberis, ita & Parentibus compensetur.

II.

II. Spurius ex damnato coitu, incestu & adulterio natus, cum ob detestationem Paterni criminis, neque Patri, neque matri succedant.

Auth. ex complexu C. de incestis nuptiis.

Ita nec iis Parentes ob crimen proprium, lex enim non vult illos liberos aut Parentes nominari.

§. si adversus 12. Inst. de nuptiis.

Carentes itaque nomine carebunt etiam effectu nominis.

Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 18. definit. 25. in fine.

Interim cum æquitas canonica velit spuris alimenta à Patre relinqui, ita & filii Parentibus relinquere debent.

Cap. cum haberet. §. ext. de eo qui duxit in matrim. quam polluit. Rich. ters. de success. ab intest. sect. 2. membro 3. in fine.

Cum non possint illi ita objicere crimen; carpentibus enim aliis ipsi laudare tenentur Parentes.

Mantz. de success. ab intest. dissert. 3. n. 61.

III.

III. Si cum Ascendentibus Patre & matre concurrant collaterales & fratres naturales in successione naturalis, tum certum Patrem non plus auferre, quam ad summum duas uncias, quoad reliquam partem probabile Fratres cum matre concurrere in capita. Cui non obstat. quod naturalis tantum matrem & ventrem sequatur & sic habeatur pro uterino, uno solum vinculo juncto, qui semper ab ascendentibus & matre excluditur. Respondeo hoc accipientum quoad effectum civilem, quomodo Pater velut illegitimus & incertus non agnoscitur; interim tamen eum agnoscit natura, secundum quam duplicitas illa vinculi in relatione fratris naturalis ad fratrem naturalem negari nequit; adeoque neque deneganda

G

success.

successio; quippe, quæ non tam ex vinculo civili, quàm naturali necessitudine ex Jure Sanguinis defertur. Unde licet frater naturalis habeatur pro uterino, est tamen in re ipsa Germanus.

Mantz. de success., ab intest. dissert. 4. n. 91.

CLASSIS IV.

De Successione Collateralium sive transversalium.

SUMMARIUM.

1. Post descendentes & Ascendentes Collaterales succedunt usque ad decimum gradum.
2. In feudis, siquidem collaterales descendunt à primo acquirente, in infinitum, alias tantum admittuntur usque ad septimum gradum.
3. Collaterales sunt Fratres, Sorores (ceteri) Agnati, Fratres vel legitimi, vel illegitimi, legitimi, vel Germani, vel consanguinei, vel uterini.

I.

1. Successione descendentium & Ascendentium deficiente, proximè ordo tangit transversales & collaterales, non quidem in infinitum ut in linea descendentis & Ascendenti, sed omni agnationis & cognationis differentia jure novo sublata usque ad decimum gradum.

§. ult. Inst. de success. Cognatorum. Molin. de Just. & Jur. tract. 2. disp. 164. n. 18. Laym. Theolog. moral. lib. 3. tract. 4. cap. 6. n. 4. Schneid. de tertio ordine succedendi n. 38. Berlich. conclus. part. 3. conclus. 24. n. 103. Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 18. definit. 31. & respons. Juris lib. 2. respons. 42. n. 1. & 2. Mantz. de success. ab intest. dissert. 6. quest. 4. n. 38. Gail. 2. obs. 150. n. 1.

Probatur primò, si enim collaterales in infinitum admittendi nulla vel vix superesset spes successionis uxori & filio; sed hoc non admittendum, ergo.

Probatur secundò, successio collateralium non ita favorabilis sicuti descendentium & ascendentium, ergo non eodem modo admittendi, sed certus terminus & modus usque ad decimum gradum constituendus.

Non obstat primò. l. 2. §. 1. ff. de suis & legitimis hæredibus, ubi agnati sunt in infinitum. Respondeo, dicuntur quidem agnati in infinitum, sed non in infinitum cum effectu successionis. Non obstat secundò, Novell. 118 cap. 3. §. 1. ubi omnes agnati admittuntur, sed particula omnis omnia etiam comprehendit, ergo Respondeo: Particula omnis omnia comprehendit; quæ apta sunt comprehendere secundum Interpretationem Juris, quomodo cum detur etiam locus successionis filii, debet aliquis finis constitui in collateralibus.

Et

in suis disp. volum. 2. disp. 16. Thef. s. lit. h. ibique Bachov. Ludvv. de ult. volunt. pag. mihi 522.

II.

Qui idem etiam indistinctè admittit in feudis,

Arg. 2. FF. 31. & 50. Berlich. conclus. part. 2. conclus. 53. n. 13. Lud. de feud. cap. 10. Boceri class. class. s. disp. 18. Thef. 33.

II. Nos ad conciliationem textuum distinguimus, an feudum antiquum, sive an successor collateralis descendat ex primo acquirente, tunc enim, cum non succedat collateralis ultimo defuncto, sed semper primo acquirenti, cujus non collateralis, sed descendens, procul dubio jure descendentium in infinitum admittendus, & sic intelligendi,

Citat. Textus. 2. FF. 31. & 50.

Vel est feudum novum primum à collateralis adquisitum, cui immediate alter collateralis non quidem jure feudali, sed speciali pacto aut statuto successurus, & tunc successio non extenditur ultra septimum gradum.

1. FF. 1. §. 4. 1. FF. 8. §. 2.

Nam cum secundum contrariæ sententiæ Doctores concedatur, jure veteri quidem successionem collateralium fuisse ad septimum gradum, profectò cum illud tantum mutatum quoad feudum antiquum & non quoad novum, in quo successio feudalis jure ordinario incognita, in feudo novo servabitur constitutio juris veteris.

Rosenthal. de feudis cap. 7. conclus. 56. & 59. n. 15. & seqq. Obrecht. disp. feudalis disp. 10. in infin. Mynf. 2. obs. 95. Gail. 2. obs. 150.

III.

III. Collaterales sunt fratres, sorores, alique ex latere juncti, qui vel ex illegitimo vinculo, ut Fratres naturales & spurii, vel legitimo idque uno vel duplici; Duplici vinculo juncti, vocantur fratres. Germani, Brüder und Schwester von voller Geburt oder bey dem Vanden / velut unum Patrem & unam matrem habentes: Uno vinculo Juncti Brüder von einem Vanden / Halb-Brüder / Stiff-Brüder / qui si habuerint eundem patrem, sed diversam matrem, sunt consanguinei, si eandem matrem, sed diversum Patrem, dicuntur uterini.

Befoldus Thesaur. pratico verbo Geschwistrige,

CAPUT I.

De Successione Collateralium Eiusdem & duplicis vinculi.

SUMMARIUM.

1. Plures fratres & sorores eiusdem & duplicis vinculi succedunt sibi invicem in capita.
2. Sive bona paterna, sive materna.
3. Sive Allodialia, sive fendalia, quamvis ab his excludatur soror & frater fratri non aliter succedat, quam si feudum ab ascendentibus, unde de-
questum.
4. In feudo enim novo primum à fratre questito Frater Fratri regulariter non succedit, nisi hoc specialiter actum.
5. Frater & Fratrum filii succedunt alteri Fratri in stirpes.
6. Etiam in feudalis.
7. Plures Fratrum filii soli diversi numeri in Successione Patris concurrunt in capita.
8. Frater in Successione Fratris excludit alterius Fratris Nepotem.
9. Filius Fratris excludit Avi Fratrem in Successione Patris.

TABULA. I.

De Successione Fratrum Germanorum.

Frater — Frater — Frater — Soror.

CASUS.

Quomodo hic soror, & duo Fratres superstites, succedant quarto Fratri de-
functo cruce signato.

I. FRATRES & sorores eiusdem vinculi & primi gradus, nullis relictis de-
scendentibus & ascendentibus, exclusis omnibus aliis collateralibus
& agnatis proximè succedant fratri defuncto in capita, tot factis portio-
nibus æqualibus, quot sunt personæ succedentes.

Novell. 118. cap. 3. in princip.

Nam si fratres juxta dicta superius cum ascendentibus velut jure po-
terioribus succedant in capita, multò magis sibi invicem ita succedent.

Molin. de Just. & Jur. tract. 2. disp. 104. Richters. de success. ab intest. sect.
3. membro 1. n. 7.

Nulla facta differentia.

Primò. Sive fratres ab initio legitimè nati, sive ex post facto legi-
timati, saltem per subsequens matrimonium, quia & hi per omnia jura legi-
timorum consequuntur, non aliter acsi semper legitimè nati.

Schneid.

Schneid. ad Inst. de tertio ord. succedendi. §. & 36. Mantz. de success. ab intest. differt 5. quæst 1. n. 17. & differt. 6. quæst. 2. n. 69.

II. Secundò, siue bona materna, siue paterna, nam diversitas illorum bonorum, postquam ad unum defunctum pervenerunt non amplius attenditur, sed incipiunt esse unum idemque Patrimonium;

Schneid. citat. loco. n. 6. Mantz. cit. loc. n. 85.

Nisi quod moribus multorum locorum constitutum; quod sicut Frater Germanus excludit sororem germanam quoad res expeditorias, solis agnatis per lineam masculinam junctis debitas, ita soror germana fratrem germanum in utensilibus & Gerada, cognatis per lineam femininam junctis debita.

Berlich. conclus. part. 3. conclus. 24. n. 4. & seqq. Richters. de success. ab intest. sect. 3. membro. 1. n. 107. & seqq.

Quid autem pertineat ad Geradam & quid ad res expeditorias.

Vide eundem Richters. sect. 1. membro. 1. n. 56. & 68. Carpz. responsa Juris lib. 1. responso 93. 94. & 95.

III. Tertio siue bona Allodialia siue feudalia, licet quoad hæc cum soror tanquam filia non succedat Parentibus, juxta dicta Classis secundæ multò minus soror tanquam soror succedet fratribus: Potior enim successio filiorum & descendantium, quam fororum & collateralium.

1. FF. 1. §. 3. 1. FF. 8. §. final. 1. FF. 24.

Frater tamen fratri regulariter succedit saltem in feudo antiquo & paterno, quod quis non habet à se ipso sed suo antecessore; non autem in novo, quod habet initium in fratre, velut primo acquirente.

Rosenthal de feudis cap. 7. conclus. 56. Vultejus de feudis lib. 1. cap. 9. n. 105. Richters de success. ab intestat. sect. 3. membro. 1. n. 97.

Ratio prioris, quod in feudo antiquo, Frater potius succedat ascendenti tanquam descendens, quam Fratri tanquam Frater; in feudis enim successio non ab ultimo defuncto, qui Frater, sed primo acquirente, qui ascendens, demetienda, descendentes autem ascendentibus semper succedere diximus supra.

Vultejus citat. loco n. 102.

IV. Ratio posterioris quod acquisitione feudi, quis sibi & posteris providere voluerit, Frater autem respectu Fratris non nominatur inter posteros, ergo etiam non succedet; etiamsi simultaneè investitus, nam investitura simultanea ex se sola successionem non tribuit, cum quivis censeatur pro medietate feudum adquisivisse, consequenter facta divisione unus in alterius medietate nihil juris retinet.

2. FF. 12. Rosenthal, de feudis. cap. 7. conclus. 58. n. 4. Vultejus citat. loco. n. 104. fixtinus. de regalibus lib. 2. cap. 12. n. 41. Ferlich. conclus. part. 2. conclus. 53. n. 28.

Cui non obstat, quod simultaneè investiti sint conjuncti, quibus ex jure accrescendi una pars deficiens accrescit alteri.

Arg. l. un. C. de Caducis tollendis.

Respondeo primò citatam legem loqui de ultimis voluntatibus, ad quarum conservationem multa sustinentur, eo quod sit concessio merè liberalis, in qua vix ulla spes, ut ad concedentem revertatur; in concessione feudi verò semper illud agitur, ut vasallo sine liberis mortuo feudum redeat ad concedentem, adeoque concedens sibi potius prospexisse videtur quam simultaneè investito, potius igitur illi, quam huic feudum adjudicandum.

Rosenthal, de feud. sap. 6. conclus. 76.

Respondeo secundò nos versari hic in contractibus & pactis, undè feudum descendit, in quibus jus accrescendi non habet locum cum judicentur juxta formam, secundum quam inita.

Ludvvel. de ult. volunt. pag. mihi, 144.

Respondeo tertio, hic quæstionem esse de parte jam adquireta, quæ non subjicitur juri accrescendi.

Lud. eadem pag. 148.

Et hæc obtinent nisi aliter specialiter cautum, ut inquam Frater Fratri succedat, daß sie / ajunt Germani, mit befehnet werden / und die gesammte Hand haben. Nam omnes actus ex conventione legem accipiunt, & ante omnia tenor & pactum investituræ inspiciendum, quod omni feudorum Juri & naturæ derogat.

Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 28. definit. 4. n. 4. Gail. 2. obs. 50. n. 2. & 15. & 2. obs. 151. n. 4.

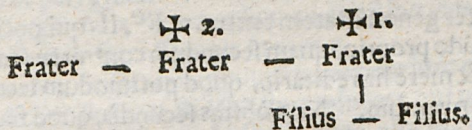
Quo casu tamen collaterales non succedunt in infinitum, sicuti facerent, si ex primo acquirente descenderent, sed tantum usque ad septimum gradum, uti dictum supra hæc classe quarta.

TABU-

TABULA. II.

De Successione Fratris & Filiorum Fratris.

CASUS.

An & quomodo præmortuo horum duorum filiorum Patre sub. n. 1. Patruo si-
ve Patris Fratre sub. n. 2. prædicti filii cum altero Patruo vivente in
successione concurrant.

V. FRatrum sororumque utrimque conjunctorum filii, de jure Novel-
larū concurrunt cum Patruo in successione alterius Patruī in stir-
pes ex jure repræsentationis, quō etiam in linea collateralī repræsentant su-
um Patrem, in illiusque Jus subintran, tantum ex hæreditate detrahentes,
quantum detraxisset Pater, si vixisset: Surrogatum enim meritō induit na-
turam ejus, in cujus locum surrogatum.

Novell. 118. cap. 3. Auth. cessante C. de legitimis hæredibus Mantz. de
success. ab intest. differt. 5. quæst. 1. n. 30. Berlich, conclus. part. 3. con-
clus. 24. n. 8.

Idque in bonis allodialibus saltem de jure communi, contrarium ju-
re saxonico, quod in linea collateralī nullam repræsentationem agnoscit,
adeoque hic frater in successione Fratris excluderet alterius Fratris libe-
ros.

Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 28. definit. 1. Richters de success.
ab intestat. sect. 3. membr. 1. n. 18. & 12.

Dixi autem notanter quoad bona allodialia, nam in feudalibus, sicut Jure com-
muni & Saxonico in linea collateralī saltem usque ad fratris filios admittitur jus re-
præsentationis, etiam admittendum ut ex jure repræsentationis succedant in locum
Parentis & concurrant cum aliis fratribus gradu proximioribus in stirpes.

2. FF. 11. Berlich conclus. part. 3. conclus. 40. pertotū, Richters citat. loc.
Etiam si in investitura positum nach rechtem Sipzähl/ nam hæc verba non aliter in-
terpretantur quam de jure communi, sed jus commune propterea non excludit jus repræ-
sentationis, ergo nec Jus Saxonicum.

Richters, de success. ab intest. sect. 3. membr. 1. n. 4. Berlich, citat. loco.

Non obstat primo, quod feudum proprium, inquam, ex pacto & providentia
non deferatur Jure successione legitima, sed jure sanguinis & proximitatis, Frater
autem respectu Fratris, sicut proximior sanguine quam fratris filii, ita etiam fratris
filios

filios velut remotiores à successione excludet. Respondeo: Hoc quidem locum habere in cæteris agnatis remotioribus quippe in quibus cessat jus repræsentationis, non autem in fratrum filiis, qui indistinctè suos Parentes repræsentant.

Propter generalitatem textus. 2. FF. II. qui potius intelligendus de prædicto feudo proprio, quam secundum contrariæ sententiæ Doctores de improprio & merè hæreditario, quod postmodum secundum dicta superius primum inventum. Non obstat secundò, quod feudum non deferatur ex dispositione legis uti hæreditas, sed ex dispositione hominis per concessionem Dominicam, in qua fictio illa juris repræsentationis non habet locum. Respondeo negando assumpt. Nam licet feudum non ita deferatur ex lege sicut hæreditas, non tamen etiam planè defertur ab homine, uti fideicommissum, sed partim à lege, partim ab homine, qui præsumitur se legi accommodare voluisse.

Curtius junior de feud. part. 3. membr. 3. n. 60. Rosenl al. de feud. cap. 7. conclus. 56. n. 15. & seqq.

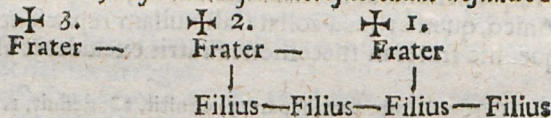
Et ab hac sententia velut per totam Germaniam recepta non facile in iudicando recedendum dicit.

Vultejus lib. 1. de feud. cap. 9. n. 109.

Quamvis contrariam veritati Theoricæ magis consentaneam putet.

TABULA III.

Quomodo plures Fratrum filii soli diversi numeri succedant defuncto Patro.

CASUS.

Quomodo præmortuo ultimo Fratre, Patre trium filiorum sub n. 1. & altero Fratre, Patre unius filii sub. n. 2. Tertio Fratri sive Patro sub. n. 3. succedant tres filii ex uno Fratere & unus ex altero Fratere.

VII. **P**lures fratrum filii diversi numeri unus ex uno & tres vel plures ex alio non succedunt ex Jure repræsentationis Patro defuncto in stirpes, sed in capita, ita ut hæreditas in quatuor partes æquales secundum numerum personarum dividenda, probatur primò. Jure antiquo omnis

mnis ſuccesſio erat in capita & nulla ex jure repræſentationis in ſtirpes, ſed hæc primum Jure novo & Novellarum introducta, neſcilicet proximior in gradu remotiorem excluderet; quæ ratio cum hic ceſſet, cum nullus proximior, ſed omnes in pari gradu, ſic ceſſante cauſa novæ conſtitutionis, ceſſat ipſa conſtitutio, proinde recurrendum ad conſtitutionem Juris veteris, quæ tantum admittit ſuccesſionem in capita.

Probatur ſecundò, fruſtra quis petit extraordinarium privilegium, quò ipſo jure tutus, ſed hic fratrum filii ſoli ſunt ipſo jure tuti per ſuccesſionem juris communis in capita; ergo fruſtra petunt aliquod ſpeciale privilegium repræſentationis, per quod repræſentent alios proximiores, cum illis prædefunctis nullus talis adſit.

Probatur tertio, conſtitutione noviffima Caroli V. de anno 1529. quæ procul dubio omnibus legibus & rationibus prioribus juſtè derogat, cum voluntas ſolius Principis hîc pro ratione ſufficiat.

Et hanc ſententiam ex Theologis amplectitur Molin. tract. 2. diſp. 164. n. 11. Cardinal. de Lugo de Juſt. & Jur. diſp. 24. ſect. 8. §. 3. n. 189. Laym. Theolog. Moral. lib. 3. tract. 4. cap. 6. ex juris conſultis. Carpz. Jurisp. forenſ. part. 5. conſtit. 18. definit. 4. Dicens illam in Parlamento Gallicis & Foro Saxonico eſſe receptam. Berlich. conſult. part. 3. conſult. 24. n. 25. Richters, de ſucceſſ. ab intelt. ſect. 3. membr. 1. n. 66. Mantz, de ſucceſſ. ab intelt. diſſert. 5. quæſt. 1. n. 55. Qui idem teſtatur receptum in conſtitutionibus Bavaricis. Grego-
burger **Statt - Recht.** Fol. 76. Mynſ. 3. obſer. 94.

Nec hoc tantum in allodialibus ſed etiam feudalibus, nam ſi jure feudali quid non deciſum, recurrendum ad jus commune & civile.

Richters & Berlich, citat. locis. Boceri, claſſ. claſſ. 5. diſp. 18. n. 29. vul-
tejus. de feudis. lib. 1. cap. 9. n. III.

Plures objectiones pro & contra, videantur ſupra in claſſe ſecunda!

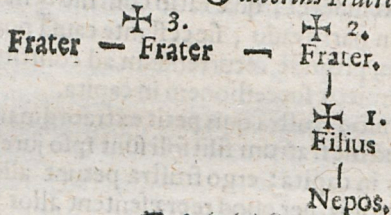

H

TABULA

TABULA IV.

De Successione Fratris & alterius Fratris Nepotis.

CASUS.

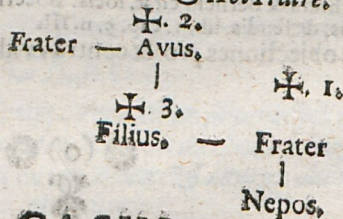
Quomodo hic premortuo filio Patre nepotis sub n. 1. & Fratre Avo nepotis sub n. 2. Aui Fratri, nepotis Patris magno sub n. 3. succedat alter Frater superstes & nepos ex Fratre premortuo.

VIII. Tãm quoad feuda, quam allodia Frater in successione Fratris, excludit alterius premortui fratris Nepotem; Non enim hic nepos potest concurrere ex jure communi & proprio, quia sic semper proximior in gradu, ut frater respectu Fratris excludit remotiorem Fratris Nepotem; neque ex jure representationis, quippe quod ultra fratrum filios in linea collateralis ad Nepotes non extenditur.

Richters de success. ab intest. sect. 3. membr. 1. n. 43. Schneid. de tertio ordine succedendi n. 12. & 13. Rosenthal. de feud. cap. 7. conclus. 57. n. 6. & 11.

TABULA V.

De successione Filii ex Fratre & Aui Fratre.

CASUS.

Quando premortuo Fratre sub n. 1. Avo sub. n. 2. ultimus defunctus filius sub n. 3. reliquit post se fratris filium & patris fratrem sive Patrum, quomodo succedant.

IX. Filius

IX. Filius ex fratre excludit Patrum magnum sive Avi Fratrem in successione Patruum, licet cū ipso in æquali & tertio gradu, idque propter Jus representationis, per quod intrat in locum sui patris, quasi secundo & proximiori gradu junctus; sicut ergò exclusisset Pater, si vixisset, ita etiam illic, cum eodem jure cum Patre cōseatur. Nam, si vinco vincentem te, vinco etiam te, sed filius fratris germani duplicis vinculi, vincit in successione fratrem consanguineum unius vinculi secundum dicenda cap. 2. qui vincit in successione Patrum.

Uti Schneid. de tertio ordine succedendi, n. 26.

Ergo multò magis ipse vincet Patrum.

Cardinal. de Lugo de Just. & Jur. disp. 24. sect. 8. n. 190. Molin. de Just. & Jur. tract. 2. disp. 164. n. 15.

Quod quidem de jure communi vix controversum, in foro Saxónico autem, cum in linea collateralis Jus representationis non admittatur, dicendum foret, quod cum filius ex fratre respectu Patruum cum patruo magno sit in æquali gradu, æqualiter etiam admittendus: Hoc tamen non obstante contrarium obtinuit, ut nihilominus nepos excludat Patrum magnum, cum magis debeat hereditas descendentibus, quam ascendentibus.

Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 18. definit. 5. Berlich. conclus. part. 3. conclus. 24. n. 41.

Quæ regula tamen ulterius ex eadem ratione ad Fratrum nepotes non extendenda, nam post fratres, fratrumque filios sine ullo respectu semper proximior excludit remotiorem.

Mantz. de success. ab intest. dissert. 5. quæst. 4. n. 1. Schneid. citat. loco n. 31.

CAPUT II.

De Successione Collateralium unius & diversi vinculi.

SUMMARIUM.

1. Germanus, ejusque filii in successione Germani quo ad bona allodialia excludunt consanguineum & uterinum.
2. In feudis Consanguineus & germanus alteri germano æqualiter succedunt, exclusa sorore Germana & fratre uterino.
3. Post Germanos eorumque filios veniunt proximè consanguinei & uterini æqualiter in capita.
4. Sive bona Paterna, sive Materna.
5. Frater consanguineus in successione fratris indistinctè excludit alterius Fratris

*Fratris nepotem etiam duplicis vinculi.**6. Frater consanguineus in successione consanguinei, excludit Patrum etiam duplici vinculo junctum.*

TABULA I.

De successione Germanorum & Consanguineorum ad se invicem.

✠.

Germanus — Germanus — Consanguineus.

CASUS.

*Quomodo hic Consanguineus & Germanus succedant tertio Fratri cruce signato.***I.** **I**N Allodialibus Frater Germanus ejusque filii propter Jus repræsentationis in successione Germani excludunt Consanguineum & uterinum.Auth. post fratres. C. de legitimis hæredibus. Auth. itaque, C. communia de successioneibus, Novell. 84. cap. 1. §. ult.

Nam duplex vinculum agnationis & cognationis à Patre & Matre simul in Germanis plus ligat, quàm unum agnationis tantum à solo Patre in Consanguineis, vel cognationis tantum à sola Matre in uterinis.

Molin. d. disp. 164. n. 2. Berlich. d. part. 3. conclus. 24. n. 25. Richt. de success. ab intest. sect. 3. membr. 1. n. 2. & 3.

Adeo ut si soror statuto vel consuetudine excludatur in successione fratris à fratre, tamen non excludenda per consanguineum vel uterinum, quia omnia statuta, quantum fieri potest, secundum jus commune interpretanda, jus commune autem non permittit, ut Soror Germana excludatur per consanguineum, ergò nec statuta permittent.

Ludv. de ult. volunt. pag. mihi, 513. Mantz. de success. ab intest. dissert. 5. quæst. 1. n. 11.

II. In feudalibus exclusa Sorore Germana, quippè successioneis feudalis incapax, & fratre uterino, nam vinculum cognationis ex parte Matris hic nihil operatur; succedunt Fratres Germani & consanguinei tam ascendentibus, quàm sibi invicem æqualiter, & quidem si soli adsint in capita, uno vel altero præmortuo cum ipsius filii in stirpes. Nòc in subjecta Materia quidquam ad rem facit duplicitas vinculi, cum unum ex parte Patris, quod æque in consanguineo respectu Germani, quàm Germano respectu itidem Germani, tantum in considerationem veniat, & alterum

rum ex parte Matris tanquam impertinens & superfluum non augeat succedendi effectum.

Gail. 2. obs. 151. Rosenthal. de feudis cap. 7. conclus. 57. Curt. Junior. de feud. part. 3. membr. 2. n. 56. Richters de success. ab intest. sect. 3. memb. 1. n. 35. Boceri class. class. 5. disp. 18. n. 26. & seqq.

TABULA. II.

De Successione Consanguineorum vel uterinorum tantum, ad se invicem.

†
Consang. — Consang. — Consang.

CASUS.

Quomodo duo Fratres consanguinei ex diversis Patribus succedant tertio consanguineo cruce signato & jam ex alio Patre.

III. **E**Xtra materiam feudalem post fratres utrimque conjunctos, eorumque filios proximè ad successionem vocantur Fratres uno latere juncti, sive concurrant uterini tantum, sive consanguinei tantum, sive uterini & consanguinei simul & si soli sint, succedunt in capita, si verò uno prædefuncto extant ipsius liberi, successio fit in stirpes.

Auth. post fratres C. de legit. hæredibus. Novell. 84. cap. 1.

IV. Sine omni differentia an bona Paterna, vel materna, nam licet liberi ex diversis Matrimonis, ut consanguinei ex uno Patre, Patri quidem æqualiter, Matribus verò separatim succedant.

Richt. de success. ab intest. sect. 1. membr. 1. n. 17. 24.

Sibi invicem tamen semper succedunt æqualiter.

Bachov. ad Treutl. volum. 2. disp. 16. Thef. 5. lit. C. Ludvvell. de ult. volunt. pag. mihi. 517. Schneid. de tertio ord. succed. n. 23. Fufissime Carpz. Jurisp. forens. part. 3. Confit. 14. defin. 1. 2. 3. & 4.

Probatur primò: Quando bona diversa ad unum defunctum devoluta sunt unum proprium & simplex patrimonium, nec amplius inspicitur, unde bona provenerint, verum an defuncti propria, tunc omni diversitate subla à nulla fit successio diversa respectu bonorum, sed una & æqualis, sed bona diversa in uno defuncto fiunt ita unum Patrimonium, ergo respectu bonorum hic non diversa, sed æqualis successio admittenda, & æqualiter omnes succedent.

Probatur minor. Si diversa bona in uno defuncto non fierent ita unum Patrimonium, maneret diversum & diversa hæreditas & hæres succedens

cedens non unum sed plures & diversos defunctus repräsentaret, hoc est absurdum, ergo.

Probatur secundò ubi textus non distinguit, nec nos distinguere debemus, sed textus cap. 3. Novell. 118, non distinguit in diversitate bonorum, & tam uterinus, quam consanguineas ad se invicem indistincte vocat, ergo nec nos distinguere debemus.

Probatur Tertio, si diversitas bonorum Paternorum & maternorum attendenda, consequens esset. ut consanguineus à Germano in successione Germani quoad bona Paterna non excluderetur.

Contra tab. 1. hujus capitis 21.

Aut si nulla bona Materna, sed tantum Paterna, uterinum à consanguineo totaliter excludi, sed hoc contra intentionem Novell. 118. ergo.

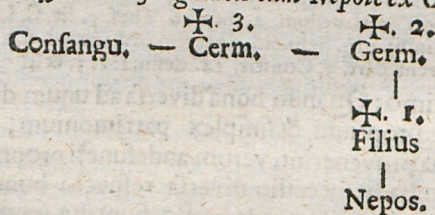
Non obstat primo. l. 13. C. de legitimis hæredibus citata à Ligone de J. & J. disp. sect. 8. §. 3. n. 187. Respondeo: Istos leges veteres, uti & multa alia per novas constitutiones Novellarum totaliter sublata.

Uti Bachov. citat loco.

Non obstat secundò votum paternum exagitatum à Mantzio de success. ab intest. differt. 5. quæst. 3. n. 7. propter quod desiderant Parentes bona sua longissimè, solum ad proprios liberos etiam à Personis liberorum & non alios ex alio Parente natos. v. g. uterinos transmittere. Respondeo: Votum hoc esse dubium & tantum præsumtivum, in dubio autem censetur defunctus potius se legi accomodare voluisse, alioquin cum potuerit aliter disponere, etiam aliter dispotuisset.

TABULA III.

De successione Consanguineis cum Nepote ex Germano.

CASUS.

Quomodo præmortuo filio Patre Nepotis sub. n. 1. & fratre Germano Avo ejusdem Nepotis sub. n. 2. Avi Fratri sive Patruo magno ultimo defuncto sub. n. 3. succedat ejusdem consanguineus, & Nepos ex Germano.

V. Licet.

V. Licet filii Germani in successione Germani ob jus representationis excludant consanguineum, non tamen ita Nepotes ex Germano, sed hic indistinctè à Consanguineo excluduntur, nam post fratres fratrumque filios in linea collateralis, non amplius representationis aut duplicitas vinculi attenditur, cum proximior in gradu semper excludat remotiorem, consanguineus ultimo defuncto in secundo, Nepotes verò ex fratre in quarto, ergo sed hos procul dubio velut remotiores excludet.

Mantz de success. ab intest. dissert. 7. quæst. 1. n. 126. Schneid. de tertio ordine succedendi 1. 31. Berlich. conclus. part. 3. conclus. 24. n. 60. Carpz. jurispr. forens. part. 3. constit. 28. definit 10.

Idem quoque ex eadem regula ad minimum de jure civili dicendum de filio consanguinei nam hic velut proximior in tertio gradu, excludet iterum prædictos Nepotes velut remotiores in quarto gradu.

Richters. de success. ab intest. sect. 9. membr. 4. n. 1.

De jure Saxonico autem, cum etiam ultra fratrum filios in cæteris cognatis remotioribus habeatur ratio duplicitatis vinculi.

Shneid. de tertio ordine succedendi. n. 35.

In tantum ut semper uno vinculo junctus, etiam uno gradu, postponatur alteri duplici vinculo juncto.

Richters citat. loco n. 15.

Et sic uno gradu post positus filius consanguinei, erit etiam ultimo defuncto in quarto & sic in æquali gradu, uti cæteri nepotes duplicis, & omnes æqualitèr succedent, nec unus alterum excludet, uti satis colligitur.

Ex Berlich. & Carpz. citatis locis.

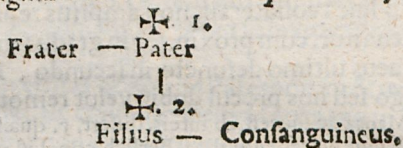
Ubi semper Fratrum utroque latere conjunctorum filii concurrunt cum consanguineis fratribus, non propter Jus representationis, quippè quod de jure Saxonico in linea collateralis penitus cessat, non etiam jure proprio, nam frater consanguineus Fratri proximior quam fratris filius; ergo ex speciali constitutione qua inquam uno latere junctus post ponitur uno gradu alteri duplici vinculo juncto; etiam idem hic dicendum erit.

TABULA

TABULA IV.

De successione Consanguinei cum Patruo utroque vinculo juncto.

CASUS.

Quomodo premortuo Patre sub. n. 1. hic frater consanguineus uno latere junctus, suo fratri ultimo defuncto sub n. 2. cum ejus Patruo duplici vinculo juncto succedat.

VI. **Q**uod frater Germanus ejusque filius propter jus repræsentationis in successione Germani excludat Patruum duplici vinculo junctum, diximus supra cap. 1. Tab. 5. an autem idem in proposito Casu in fratre consanguineo ejusque filio, procul dubio de jure communi affirmativè respondendum, quoad fratrem quidem, quia post fratres utrinque conjunctos eorumque filios nulla attentata duplicitate vinculi proximior in gradu excludit remotiorem.

Schneid. de tertio ordine succedendi. n. 32. Richters de success. ab intest. sect. 3. membr. 4. n. 13. & 25.

Sed frater consanguineus alteri fratri in secundo gradus Patruus verò in tertio; ergo hunc velut remotiorem excludet.

Auth. post fratres. C. de legitimis hæredibus. Berlich. conclus. 24. n. 71. & seqq.

Quo ad filium autem propter jus repræsentationis, quò pari cum defuncto Patre Jure censetur, sicuti ergo hic excludit Patruum, ita etiam ille.

Mantz. de success. ab intest. dissert. 6. quæst. 2 n. 5. Richters, de success. ab intest. sect. 3. membr. 1. n. 80.

De jure Saxonico autem aliter se res habet, de quo cum in linea Collaterali jus repræsentationis locum non habeat & duplicitas vinculi etiam ultra fratrum filios attendatur, in tantum ut uno vinculo junctus semper ponatur in uno gradu remotiori, quam duplici vinculo veniens, fit ut consanguineorum filii, licet de jure communi cum Patruo in pari & tertio gradu, nihilominus de jure Saxonico omninò excludantur, partim quod non possint venire jure repræsentationis in locum parentum, partim quod propter

propter duplicitem vinculi in patruo poſtponatur in uno gradu, & ſic ex tertio veniant ad quartum gradum.

Carpz. Jurisp. forenſ. part. 3. conſtit. 18. definit. 16. Berlich. citat. loco. n. 82.

Ipsi verò conſanguinei fratres, etſi etiam propter unitatem vinculi poſtponantur uno gradu, & ſic cum Patruis duplici vinculo junctis ſint in pari & tertio gradu, adeoque pariter admittendi, attamen conſtitutio Saxonica conſanguineos ſolos vocat, excluſis patruis cujuſcunque vinculi, idque non propter proximitatem gradus, ſed ſanguinis, nam propius ſaltem ex patre participant de ſanguine Fratres, quam frater & patruus, qui trahunt ſanguinem ex Avo.

Carpz. citat. loco, definit 14. Berlich. citat. loco, n. 75.

CAPUT. III.

De Suecſſione Fratrum Illegitimorum.

SUMMARIUM.

1. Fratres naturales ex una Matre ſibi invicem ſuccedunt.
2. Ex diverſa Matre licet ex uno patre, non ita ſuccedunt.
3. Etſi legitimati, nam propterea licet admittantur ad ſuecſſionem parentum non tamen Collateralium.
4. Fratres ſpurii ſive ex una ſive diverſa matre nunquam ſibi invicem ſuccedunt.

I. Fratres illegitimi, ſicut filii illegitimi ſupra Claſſ. 12. de ſuecſſ. illegitimorum, vel ſunt naturales vel ſpurii, naturales vel ex eadem matre & diverſo Patre, vel eodem patre & diverſa matre. Priores, licet nullum inter eos vinculum civile, cum tamen propter neceſſitudinem ſanguinis, velut ex una matre deſcendentes cognati, ex æquitate ſibi invicem ſaltem jure cognationis ſuccedunt.

L. hac parte. 2. & L. ſi ſpurius. 4. ff. unde cognat.

II.

II. Poſteriores cum propter diverſam matrem, neque habeant Jus Cognationis, neque propter unum Patrem Jus agnationis, quippe hoc tantum deſcendit ex legitimo matrimonio, ſequitur cum ſibi invicem neque agnati neque cognati, etiã ſibi nullo jure ſuccedere & quomodo ſuccedent, cum ſæpe ex Patre incerto, ipſi Fratres incerti.

d. l. 4. ff. unde cognati. §. 4. Inſt. de ſuecſſ. cognator. Schneid. de tertio ordine ſuccedendi. n. 42. Richters. de ſuecſſ. ab inteſt. ſect. 3. membr. 3. Carpz. Jurisp. forenſ. part. 3. conſtit. 14. definit. 12. n. 1. & part. 4. conſtit. 28. definit. 6. & 7.

I

III. Adeo

III.

III. Adeo quidem, ut neque legitimati per ablationem curiæ, vel re-scriptum hoc passu sibi invicem ad successionem admittantur, licet etiam per hoc succedant patri, non tamen aliis collateralibus ex linea paterna junctis.

Novell. 89. cap. 4.

Contrarium, si legitimati ex una matre nati, nam tum ante legitimationem jure Cognationis successionis capaces, multò magis post legitimationem, cum illa, si non plus saltem, non minus operari debeat.

Mantz, de success. ab intest. dissert. 6, quæst. 2, n. 91, & seqq.

IV.

IV. Spuriis pressè sumpti prout superius secundum Jus canonicum definiti, neque aliis collateralibus spuriiis, neque legitimis ullo modo succedunt, sed statim admittitur Fiscus; nam hic neque Parentibus, neque Parentes hic multò minus collateralibus succedent, favorabilior enim successio Ascendentium & descendentium, quàm collateralium.

Novell. 89, in fin. Auth. ex complexu, C. de incestis nuptiis, Myns. 3, obs. 91, Richters. de success. ab intest. sect. 3, membr. 3, n. 6.

CLASSIS V.

De successione conjugum.

SUMMARIUM.

I. Successio conjugum triplex, alia ex pactis dotalibus, alia ex statuto & consuetudine, alia de jure communi, & quamvis primò successionem juris communis tum secundum statuta loci, & denique illam, quæ ex pactis dotalibus, tractatur: non tamen hoc ordine ipsa successio deferatur.

II. **N**Am ante omnia & primò respicimus pacta dotalia, quæ si adsint, derogant Juri communi aut cuicumque consuetudini, nam provisio hominis tollit provisionem legis, & conventio dat legem contractui.

L. 1. §. 6. ff. depositi. Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 20. definit, 1. idem respons. juris lib. 6, respons. 54, n. 14.

II.

Post pacta dotalia recurrimus ad statuta & consuetudines loci, & sicuti prædicta pacta consuetudinibus, ita consuetudines Juri communi detrahunt; nam se pactis privatorum aliter caveri potest, multò magis statutis; sunt enim pacta publica, consequenter publico denegari non debet, quod non denegatur privato, cum à majori ad minus bona sit consequentia.

Tan-

Tandem nullo planè pacto aut statuto existente aut siquid instatutis vel pactis omiffum, aut obfcure pofitum, infpicimus jus commune, ex quo priora fupplenda & interpretanda.

Gail. 1. obf. 35. n. 10. & 1. obf. 53. n. 18. Schneid. de fuceff. conjugum. n. 1. 2. & feqq. Richters. de fuceff. ab intelt. feft. 4. in principio. obfervat. Hahn. ad Wefenb. Tit. unde vir & uxor. n. 3.

CAPUT. I.

De fuceffione Conjugum ex jure Communt.

SUMMARIUM.

1. *De jure civile veteri nulla erat fuceffio conjugum fed pofl confanguineos flatim admittebatur fifcus.*
2. *Jure novo autem ex equitate conjux non tantum excludit fifcum.*
3. *Sed etiam incafum inopie fuperfufitis conjugis admittitur cum defcendentibus.*
4. *Et à potiori multo magis cum afcendentibus & collateralibus.*
5. *Quamvis valeat confuetudo ut collaterales omnino per conjugè excludantur.*
6. *Matrimonio invalide contracto, vel diffoluto per divortium, vel conjugè conjugi debitum officium non preffante, ceffat fuceffio.*
7. *Prædicta extenduntur etiam ad fponfam de præfenti, faltem ut excludat fifcum, licet non æquè cum cæteris cognatis concurrat.*
8. *Portio ex ffatuto conjugi debita non potefl per contrariam difpofitionem alterius conugis auferri.*
9. *Bona ante matrimonium queffita funt & manent uxoris, licet fructus dotis fiant mariti pro oneribus matrimonii.*
10. *Bona pofl matrimonium queffita funt vel folius mariti, licet etiam induffria uxoris queffita.*

I.

I. *DE jure civili cum nulla inter conjuges fanguinis conjunctio, cognatio, vel affinitas, fed tantum principium affinitatis, Affinium autem nulla fuceffio.*

L. affinitatis. 7. C. Commun. d. fuceff.

Nullatenus etiam fibi invicem fucedebant; fed foluto per mortem matrimonio, dos quidem ad uxorem, & donatio propter nuptias revertebatur ad maritum nec quidquam unus aut alter de alterius bonis lucrabatur.

Cap. final ext. de donat. inter virum & uxorem L. Dos à patre 4. C. foluto matrim.

Sine ulla diftinctione, an alii confanguinei fupereffent vel non, five an conjux fuperffes dives vel inops, fed dictis confanguineis deficientibus femper conjux in fuceffione conjugis excludebatur, per fifcum.

Berlich. concluf. part. 3. concluf. 26. n. 1. & 2. Schneid. ad Inft. de fuceff. conjugum. n. 7. & feqq.

II. Quod cum iniquum videretur, ut conjux inops superstes in opprobrium alterius conjugis sæpe mendicare deberet, aut cum quibus omnis vita consortium, divini & humani juris communicatio;

L. 1. ff. de ritu nuptiarum.

Ut excluderentur per fiscum, duplici remedio jus novum conjugii superstiti subvenit, & primò, in casu deficientium Ascendentium, descendendum & collateralium usque ad decimum gradum ex æquitate Prætoris per bonorum possessionem & Edictum unde vir & uxor, quoad totam hæreditatem excluso fisco; nam licet conjux descendantibus, Ascendentibus & Collateralibus tanquam sanguine junctis postponatur, non tamen postponenda fisco.

L. un. ff. & C. unde vir & uxor, Molin. de J. & J. tract. 2. disp. 164. n. 18. Cardinal. de Lugo d. J. & J. disp. 24. sect. 8. §. 3. n. 192. Laym. Theol. Moral. lib. 3. tract. 4. cap. 6. n. 4. Berlich. Schneid. citat. locis.

III. Secundò in casu inopiæ superstitis conjugis, si uxor aut nullam dotem intulit, aut valde parvam, tum ex Jure Authenticorum simul cum descendantibus & liberis, si tres vel pauciores in quartam partem bonorum defuncti, si plures, in virilem portionem admittuntur.

Auth. præterea. C. unde vir & uxor. Novell. 53. cap. 6. §. ult. Novell. 117. cap. 5. Cardinal. Tuschus verbo statutum, conclus. 674. n. 7. & verbo, uxor conclus. 401. Cardin. de Lugo & Molin. citat. locis. Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 20. definit. 15.

Saltem quoad usumfructum, salva interim liberis ejusdem & ultimi matrimonii proprietate.

Berlich. conclus. part. 3. conclus. 26. n. 15. Observation. Hahn. ad Wesenb. tit. unde vir & uxor, n. 2. in fine; Richters. de success. ab intest. sect. 4. membr. 1. n. 4.

Probatur conclusio primò. Nam cum Maritus teneatur uxorem inopem alere.

Gail. 2. obs. 87. in fine Bartol. ad L. 22. ff. soluto matrim.

Justè etiam loco alimentationis ad successionem vocatir.

Probatur secundò. Quando nulla hoc casu descendantibus fit injuria, meritò uxor cum descendantibus simul concurrat, sed nulla fit injuria. Probatur minor, nam cum descendentes velut suam matrem teneantur illam alere, melius per successionem aliquid accipit à Marito, quam à liberis, à quorum gratia dependere inhumanum esset.

IV.

IV. Et hoc tantum quo ad descendentes, sed etiam illis deficientibus à

Ro-

potiori respectu Ascendentium & Collateralium, quorum successio non tam favorabilis sicut descendendum, ita quidem ut tum uxor concurrens portionem suam non tantum Jure usufructus, sed etiam Jure domini pleni consequatur.

Novell. 117. cap. 5. Mantz. de success. ab intest. dissert. 8. n. 105.

Et si tres vel pauciores ascendentes, & tres vel pauciores Collaterales, sicuti superius, succedit in quartam partem, si quatuor & plures, in portionem virilem:

Uti Berlich. citat. loco. n. 29. & seqq.

Quoad Ascendentes, nam cum uxor hoc casu præter usum fructum simul proprietatem, & ita plus accipiat, illi ab hac non excludendi; Quoad Collaterales autem eò quod Novella citata generaliter loquatur, adeoque etiam generaliter intelligenda, Et si dubitet,

Mantz. dict. dissert. 8. n. 52.

Nam si uxor, cum quatuor & pluribus collateralibus concurrat in portionem virilem, possent tot Collaterales concurrere, ut ipsa congruam sustentationem contra intentionem legis habere non possit, quæ ratio cum non ita locum habeat in Ascendentibus, quoad hos priorem conclusionem confirmamus, quoad illos verò rationabilius erit, ut concurrat semper in quartam & nunquam in virilem portionem.

Berlich. conclus. part. 3. conclus. 26. n. 14.

V. Quamvis valeat consuetudo & statutum, ut collaterales omnino per conjugem excludantur, nam cum nulla conjugibus incumbat necessitas instituendi Collaterales, Fratres aut Sorores,

L. Fratres 27. C. de officiosis testam.

Adeoque illis per testamentum spes successionis auferri possit, quid ni per statutum.

Carpz. respons. Juris. lib. 6. resp. 54. per totum, Mantz de success. ab intestat. dissert. 8. n. 77.

VI. Prædicta primò procedunt, si matrimonium validè contractum & in eo statu permanerit, unde primò conjuges contra leges in gradibus prohibitis contrahentes etiam non succedent, cum contra leges faciens non mereatur lucrum legis. Secundò. Si factum divortium, nam cum causa successionis conjugum sit individua vitæ societas, sic factò divortio cessante causa cessat quoque successio, saltè ex parte nocentis, non innocentis.

Carpz. respons. Juris lib. 6. respons. 109.

Tertiò, conjux conjugem interficiens, aut necessaria alimenta non suppeditando, vel deserendo ægrotam, cum & sic mortis causam dare

conferatur, indiquam se facit successione, idque ne ex proprio delicto præmium obveniat.

Schneid. ad Instit. de success. conjugum, n. 21. & seqq. Mantz. de success. ab intest. dicta dissert. 8. n. 112.

Totus enim non tantum de jure communi sed etiam in pactis dotilibus & statuto, conjux conjugi succedit, quoties sibi invicem præstiterunt debitum officium; hoc non præstito nulla successio.

Carpz. respons. Juris, lib. 6. respons. 109. n. 3.

VI.

VII. Procedunt secundò in sponsis de præsentibus, nulla etiam copula subsecuta, non verò in sponsis de futuro, cum successio conjugum sit propter matrimonium, ex sponsalibus autem de futuro nondum verum matrimonium, sed tale fieri speratur, ergo:

Prior assertio probatur primò; si enim in sponsa de præsentibus quoad commodum successione quid alterius requiretur, est traductio ad domum Mariti, vel ipsa copula carnalis subsequens, sed nulla est, ergo. Minor probatur, nam ante traductionem & copulam carnalem per verba de præsentibus dicitur sponsa verè uxor, & cingenda habetur pro cincta; cum nuptias non concubitus, sed consensus faciat, ergo etiam verè succedit.

Cap. 31. & ult. ext. de sponsalibus & Matrim. Gail. 2. obs. 80. Cardin. Tuschus verbo statutum conclus. 511. n. 58. Berlich. conc. n. part. 3. conclus. 25. n. 5. & seqq. Myns. 6. obs. 78.

Probatur secundò, arg. L. cui fuerit. 15. ff. de conditionibus & demonstrat. Ubi hac conditione legatum, si in familia nupsisset, habetur conditio pro impleta & legatum debetur, & si solum sponsalia per verba de præsentibus contracta, nulla etiam traductione ad domum Mariti, vel copula carnali subsecuta, ergo idem etiam hic quo ad successione.

Non obstat primò, quod verba legis aut statuti propriè accipienda, nomen autem conjugis & uxoris propriè non accipitur de sponsa de præsentibus, sed de vera uxore copula carnali subsecuta, ergò. Respondeo istum modum loquendi esse tantum apud imperitos, qui nihil probat.

Non obstat secundò, quod successio conjugum deferatur propter onera matrimonii, talia autem nulla in sponsalibus de præsentibus, ergo etiam nulla successio; Respondeo primò: In sponsis de præsentibus non de esse voluntatem ferendi onera, sed tantum facultatem, quæ per accidens impeditur. Respondeo secundò onera matrimonii esse quidem causam impulsivam successione, non autem finalem, finalis enim est, ut spe lucri in vitentur ad contrahenda matrimonia, & mulieres citius viros inveniunt &

con-

contra, concurrente autem causa impulsiva & finali, potius interpretatio legis ex finali d. sumenda.

Gail, citat. loco, Berlich, citat. loc. n. 6. & 7.

Sic est anceps perfectò & dubia quæstio, cujus negativam in jure veteriorem, affirmativam verò humaniorem putat.

Bachov. ad Treutl. volum. 2., disp. 7. Thef. 1, lit. D, d. contra. Mynf. 6, obs. 78. n. 4.

Pro conciliatione requirit sanctionem aliquam pragmaticam, quæ etiam hoc casu quidem existat in Saxonia, ubi conjux quomodo cunque contraxerit sponsalia de præsentì, ante consensionem thalami, tamen non gaudet beneficio successionis.

Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 19. definit. 1. & seqq. Berlich, d. part. 3. conclus. 25. n. 27.

Quæ constitutio autem cum apud nos incognita ad conciliationem utriusque sententiæ distinguendum putarem, an sponsa de præsentì deficientibus descendentibus, Ascendentibus & Collateralibus usque ad decimum gradum certet cum fisco de successione sponsi, & sponsa fisco præferenda, cum in dubio contra fiscum pronunciandum.

Arg. 1. non puto, 10. ff. de Jure fisci.

Vel illis non deficientibus, uti supra, uxor inops, vult cum descendentibus & Ascendentibus in quartam partem vel portionem virilem simul concurrere, & probabiliter non admittenda, propter cessantes rationes supra ad ductas, cum non in tantum dedecus vel ignominiam defuncti cedat, si ad mendicitatem superstes sponsa redigatur, quam si uxor, cui alimenta debentur, redigeretur.

Mantz. de success. ab intest. dissert. 8. n. 100.

VII.

VIII. Procedunt tertiò ita ut conjugì inopi portio debita ex Auth. Præterea C. unde vir & uxor, idem de portione per statutum vel pacta dotalia debita, nequidem per testamentum aut aliam dispositionem inter vivos vel ultimæ voluntatis auferri possit. Probatur primò, sicut legitima non potest auferri testamento liberis, ita nec hæc portio debita uxori, quia æquè ex provisione legis necessariò debetur, sed legitima non potest auferri, ergo. Probatur secundò quem testator non honorat etiam gravare non debet, sed testator hæc portione uxorem non honorat, sed Lex, ergo neque testator eam auferendo gravare debet. Probatur tertiò, hæc portio Authenticæ est instar æris alieni, sed æs alienum ante omnia deducendum etiam factò testamento, ergo.

Cardi-

Cardinal. Tuischus verbo statutum. conclus. § 11. n. 14. Gail. 2. Obs. 86. n. 17. obs. 87. n. 1. & Observ. 119. n. 2. Berlich. conclus. part. 3. conclus. 9. & conclus. 26. n. 24. Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 7. definit. 5.

Nisi conjux conjugii in tali dispositione consenserit, quivis enim jure proprio se introducto renuntiare valet.

L. 29. C. de pactis. Carpz. citat. loco. definit. 14. Richters. de success. ab intestato. sect. 4. membr. 1. n. 14. & seqq.

VIII.

IX. Bona uxoris ante matrimonium quaesita, si quidem dotalia, manente Dominio naturali penes uxorem, illorum fructus, pro oneribus matrimonii pertinent ad maritum.

L. pro oneribus 20. C. de jure Dotium, Carpz. respons. Juris. lib. 6. resp. 50. n. 9. Richters. ad tit. C. de pactis conventis tum super dote ad L. 2.

Fructus vero bonorum paraphernalium & receptitiorum cum ipsa proprietate sunt & manent uxoris.

Richters de success. ab intest. sect. 4. membr. 1. n. 8. & seqq.

Quamvis de jure Saxonico simul cum caeteris bonis mobilibus, salva tamen legitima liberis, & utensilibus proximis cognatis debitis, transeant immediatè in maritum; cum distinctione bonorum sublata omnia bona uxoris quomodo cunque allata sint dotalia, adeoque secundum dicta superius ex omnibus debetur ususfructus Marito.

Berlich. conclus. part. 3. conclus. 29. n. 20. & seqq. Schneid. de success. viri & uxoris. n. 26. Richters. ad L. 8. C. de pactis convent. super dote. idem de privilegiis Creditorum, cap. 3. sect. 1. n. 96.

IX.

X. Bona verò post matrimonium etiam utriusque Industria & labore quaesita, tam de Jure civili quam Saxonico indistinctè pertinent ad Maritum, nam cum operæ uxoris Marito debeantur, etiam acquisita per operas, idque in compensationem omnium onerum matrimonialium, dum maritus solus tenetur alere uxorem & sustentare totam familiam, cui non obstat communio bonorum inter uxorem & maritum, hæc enim accipienda tantum de unione habitationis non bonorum adquiretorum.

Mascardus de probat. volum. 1. concl. 30. Paratit. Wesenb. tit. de rit nuptiarum. n. 6. Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 25. defin. 8. & 9. & respons. Juris. lib. 6. resp. 50. n. 12. Lauterbach. de Societate bonorum conjugali §. 4. & 5.

Dona nuptialia tempore nuptiarum oblata, si tam sponso quam sponsæ oblatio facta, utriusque fiunt communia.

Carpz

Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 22. definit. 1. & seqq. Richters de success. ab intest. sect. 4. membro. 3. n. 67.

Si verò soli sponsæ ad mensam astanti, uti moris esse solet, data, fiunt solius sponsæ, quippè ipso Jure ejus sunt res donatæ, cui donatio facta.

Arg. L. 32. §. 1. ff. de donationibus inter virum & uxorem. Berlich. conclus. part. 3. conclus. 32. n. 4.

Nisi uxor dotalitium aut portionem statutariam petere velit, hanc enim cum de Jure Saxonico non aliter petere possit, nisi bona sua, consequenter etiam donantia in marito bona transfulerit, sic supposita translatione, nullum Jus vel commune, vel separatum sibi prætere potest.

Carpz. citat. loco definit. 12. & 13. & part. 3. constit. 20. definit. 15.

CAPUT II.

De Successione Conjugum ex consuetudine vel statuto

SUMMARIUM.

1. *Successio consuetudinaria derogat Juri communi: de Jure municipali Friburgensi, uxor præmortuo marito accipit trientem & maritus præmortua uxore duas partes.*
2. *Jure Saxonico, Maritus succedit uxori in omnibus bonis mobilibus, non autem in immobilibus.*
3. *Contra uxore marito exstantibus liberis in quartam partem, illis deficientibus in trientem.*
4. *Ita ut succedere volens non teneatur prius conferre sua bona, sed habeat portionem statutariam præcipuam.*
5. *Legatum tamen & aliam donationem in dictam portionem conferre tenetur.*
6. *Et hæc obtinent, nisi consuetudo loci dictam collationem antecedentem specialiter præcipiat.*

I.

Successio conjugum consuetudinaria variis in locis variè variatur, & procul dubio diligenter attendenda, cum derogat & tollat Jus commune; Jure Municipali Friburgensi, si maritus præmortuus, uxor succedit in tertiam partem hæreditatis, & in reliquas duas partes cæteri liberi superstites, si uxor præmortua, maritus accipit duas partes, è contra, liberi tantum unam, & tertiam inter se subdividendam.

Friburger & tadt. Recht. fol. 56. & 57.

Jure Saxonico, Maritus sive inops, sive dives, sive liberi adsint, sive non, indistinctè succedit uxori prædefunctæ in omnibus bonis mobilibus, salva tamen Gerada cognatis & legitima filiis relinquenda.

Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 23. definit. 11. Berlich. conclus. part. 3. conclus. 29. n. 30. Richters de success. ab intest. Sect. 4. membro. 2.

K

In

In immobilibus autem nequiquam succedit, etsi uxor nullos descendentes, ascendentes vel collaterales reliquerit, vel etiam Maritus inops fuerit.

Uti contra Berlich, citat. loco. n. 67. defendit Carpz., citat. loco. definit. 22. 23. & 24.

Idque ex antiquis Saxonum legibus, de quibus uxor nulla immobilia possidebat, aut in iis Parentibus succedere poterat, rei autem nullius nulla successio, & non entis nulla qualitates,

III.

E contra uxor vero Marito prædefuncto, sublata iterum differentia, an inops vel dives; nam cum matrimonium non distinguat inter divitem & pauperem, etiam effectus successiois in eadem descendens distinguere non debet.

Schneid. ad instit. de success. viri & uxoris. n. 47.

Siquidem liberi existent, in quadrantem sive quartam partem bonorum, si non existent, in trientem succedit.

Berlich, conclus. d. conclus. 27. n. 15. Carpz. dict. constit. 20. definit. 16. & seqq.

Cui non obstat communio bonorum inter conjuges usitata, ratione cuius non in æqualiter, sed æqualiter bona dividenda, Respondet communionem istam tantum accipiendam de comoditate, & usu bonorum stante matrimonio, non autem de proprietate post mortem.

Richters de success. ab intest. sect. 4. membro. 2. n. 3.

IV.

IV. Plurès consuetudines aliorum locorum hic ulterius examinare nimis longum foret, hoc tamen ratione cuius cinque successiois consuetudinaria non committendum. An maritus vel uxor succedens debeat prius bona sua conferre ad communem hæreditatem ante quam succedere possit? Ad quod de Jure communi negativè respondendum, scilicet uxorem & maritum portionem suam statutariam præcipuam habere absque ulla collatione.

Carpz. Jurisp. forens. part. 3. constit. 20. definit. 7. Berlich, citat. part. 3. conclus. 27. n. 48.

Probatur primo si uxor in successione mariti cum filiis deberet propria bona conferre, quo ad partem bonorum succederet sibi ipsi, & filii succederent matri viventi, sed hoc est absurdum; cum viventis non detur hæreditas, neque successio, ergo.

Probatur secundo, sola profectitia à defuncto profecta sunt collationi obnoxia. Observat. Hahn, ad Wesenb. tit. de collat. Werner, disp. de Collatione bonorum. Vinnius de collat. cap. 11.

Sed bona uxoris propria, dos & alia non sunt à defuncto Marito profecta, ergo nec conferenda.

Probatur tertio, regulariter soli descendentes astringuntur ad collationem.

Hahn, citat. loco, Vinnius de collation, cap. 4.

Ergo non uxor.

V.

V. Legatum tamen & aliam quamvis donationem à Marito profectam in portionem statutariam tenetur conferre uxor.

Auth. præterea. C. unde vin & uxor. Barthol. ad L. 22. ff. solut. matrim. Berlich, citat. loco. n. 50. Carpz. citat. loco definit. 26. Molina, de J. & J. tract. 2. disp. 200. n. 17. Card. de Lugo. de J. & J. disp. 24. sect. 10. n. 263. & seqq.

PRO

Probatur primò, provifus in unium cafum non debet etiam effe provifus in alium, fed in altero cenfetur hoc modo provifa per legatum, ergo non fimul debet provideri per fuccelfionem ftatutariam.

Probatur fecundò, legatum Creditorifactum, præfertifim fi non plus in legato quam credito, eft inutile.

§. 14. Inft. de legatis.

Sed hic uxor quo ad portionem ftatutariam videtur effe creditrix, ergo legatum factum eft inutile.

Probatur tertio, quando datur aliquid compensandi animo, tum non utrumque fed alterutrum peti potest.

L. cum ab uno. §. 3. ff. de legatis. 2. Berlich. conful. part. 2. conful. 50. n. 79.

Sed hic legatum præfimitur relictum in compensationem portionis ftatutariae, ergo; Nam Maritus velut ex difpofitione legis debitor neceffarius non ex liberalitate donare fed compensare voluiffe præfimitur. Nifi aliud verbis difertis exprefferit, nam tum ceffante priore præfumptione compensationis præter fuccelfionem ftatutariam, fimul legatum rectè petitur.

Aut fi uxori à Marito certa portio in pactis dotalibus assignata, quomodo cum Maritus debitor voluntarius, potuiffet enim nihil assignare, fic ceffante caufa compensationis, præter diftam portionem etiam legatum relictum debetur.

Carpz. dift. conful. 20. definit. 5. & definit. 30. Berlich. eod. n. 56. & feqq. Cardinal. de Lugo & Molin. citat. locis.

VI.

VI. Et hoc, uxorem, absque collatione fuorum bonorum fuccedere in portione ftatutaria eatenus obtinet, nifi lex vel ftatutum fpecialiter iftam collationem præcipiat, tum enim omnia bona conferenda, nec hoc quidquam iniquitatis continet, cum femper conjux damnofum eventum pactis totalibus præcaverè potuiffet; imputet ergò fibi, quod cavendo fibi non profpexerit.

Carpz. dift. conful. 20. definit. 8. Idem refponf. Juris, lib. 6. refponf. §. 2. & §. 3.

CAPUT III.

De Sucessione Conjugum ex Pactis dotalibus,

SUMMARIUM.

1. *Pacta dotalia vel funt judicialiter vel extra judicialiter.*
2. *Extra judicialiter vel in vim ultime voluntatis, vel contractus, idque de bonis particularibus coram duobus vel tribus testibus, qua invita altera parte irrevocabilia.*
3. *In vim ultime voluntatis coram quinque testibus de bonis universalibus facta femper revocari poffunt.*
4. *Supervenientibus liberis corrumpunt pacta dotalia.*

Pacta dotalia vel funt judicialiter per infinnationem Judicalem, vel extra judicialiter. Judicialiter facta, tam de bonis particularibus, quam universalibus nullis etiam testibus præfentibus ad instar testamentorum judicialium femper fubfiftunt, cum Judex omnem defectum fuppleat, & pleniffimam fidem tribuat.

L. in donationibus. 31. C. de donat. L. omnium 19. C. de testam. Carpz. Jusp. forens. part. 2. conful. 43. definit. 37. K 3 II, Extra

II.

II. Extra judicialiter alia fiunt in formam contractus, alia in vim ultimæ voluntatis; in formam contractus totam duobus vel tribus testibus idque de rebus particularibus, ut vel dos vel pars dotis præmortua uxore maneat penes Maritum, & è contra donatio propter nuptias vel pars donationis, præmortuo Marito maneat penes uxorem. Et hæc secundum naturam contractus invita altera parte revocari non possunt, nam nihil tam naturale quam ut eodem modo, quo quid colligatum, etiam dissolvatur.

L. nihil, tam naturale. 35. ff. de regul. Juris. L. ab emptione 58. ff. de pactis.

Et jus semel quæsitum alteri, ipsi invito extorqueri nequit.

L. si reus, ult. ff. de pactis. Carpz. Jurisp. forens. citat. loco. definit. 11. Berlich. conclus. part. 2. conclus. 51. n. 25. Gail. 2. obs. 126. n. 5. Sande decisiones Frisicæ. lib. 2. tit. 2. definit. 4..

Cui non obstat, quod ejusmodi pacta fiant in casum mortis uxore vel Marito præmortuo & transeant in donationem mortis causa, adeoque non sint actus inter vivos, sed ultimæ voluntatis, qui semper revocabiles. Respondeo, licet in ejusmodi pactis semper fiat mentio mortis, non tamen mors est causa impulsiva pacti, cum conjuges matrimonium contrahentes hoc magis spem habeant longissimæ vitæ, qua propter mors non tam ex causa finali, quam dilationis gratia, adjecta censetur. V. G. post mortem dabis centum, quomodo non actus ultimæ voluntatis sed inter vivos, qui invita altera parte non revocatur.

Sande citat. loco. Ludvvel. de ult. voluntat. pag. mihi 428. Carpz. resp. Juris. lib. 5. respons. 55. n. 15.

III.

III. Pacta dotalia in vim ultimæ voluntatis concepta subsistunt etiam de tota hæreditate & bonis universalibus saltem de consuetudine.

Gail. citat. loco. Mynf. 2. obs. 33.

Modo præsentia quinque testium ad formam aliarum ultimarum voluntatum roborata.

Observat. Hahn. ad Wesenb. tit. de pactis dotalibus. Berlich. citat. loco.

Et hæc uti quævis ultima voluntas liberè revocantur.

Sande dict. definit. 4.

Cui non obstat, quod si ejusmodi pacta mutari possint, non sit verum, quod pactis detur hæreditas. Respondeo alia esse pacta simplicia, alia mixta; illa mutari nequeunt, hæc cum participant etiam de ultima voluntate, rectè mutantur, unde licet habeant formam actus inter vivos, effectus tamen sicuti in donatione mortis causa est ultimæ voluntatis.

Ludvvel. de ult. volunt. pag. mihi 427.

IV.

IV. Pacta dotalia ob supervenientiam liberorum, etsi nulla horum mentio facta, regulariter currunt, quia illa conditio semper inesse censetur, si sine liberis, ergo illis existentibus deficiente conditione deficit contractus, & hæreditas, alias ad conjugem de voluenda, jam sit liberorum, cum bona sua parentes ad neminem magis, quam ad liberos posteritatem què pervenire concupiscant.

L. 7. in

L. 7. in princip. ff. de bonis Damnator, Carpz. Jurisp. forens. part. 2. constit. 43. definit. 13.

CLASSIS VI.

De successione Fisci.

SUMMARIUM.

1. *Quid sit fiscus, & quibus Jus Fisci competat.*
2. *In quibus bonis, & quando succedat fiscus.*
3. *Peregrinorum hereditates in Gallia devolvuntur ad fiscum, quo jure etiam in Germania jure retorsionis contra peregrinos Gallos uti possimus.*
4. *Fiscus cum onere succedit ad solvendos omnes creditores hereditarios ad legata & fideicommissa à defuncto relicta præstanda.*

I.

I. Fiscus est aerarium Principis, sive alterius Superiorem non recognoscentis, omnia complectens, quæ ad pecuniarium commodum pertinent, idque ad conservandam dignitatem Principalem, & hodie est de regalibus vi superioritatis territorialis comprehendens, quapropter extra specialem concessionem & præscriptionem cæteris inferioribus statibus & Landsassibus non competit, licet etiam habeant merum & mixtum imperium.

Perez. in C. tit. de Jure fisci. Schneid. de success. fisci. n. 8.

Quamvis contraria consuetudo hoc ipsum immutaverit, præsertim quoad præsentem quæstionem, respectu bonorum vacantium, in quibus etiam merum & mixtum Imperium habentes ipso jure succedunt.

Sixtinus de regalibus, lib. 2. cap. 9. n. 60.

II.

II. Deficientibus igitur omnibus hæredibus, dum nulli adsunt descendentes, Ascendentes, & Collaterales usque ad decimum gradum, neque adest legitima uxor, tandem succedit fiscus, velut in bonis vacantibus, Germanicè, *In die Erblose Güter.*

Schneid. ad Instit. de success. fisci. Richters de success. ab intest. sect. 5. Sixt. de regal. lib. 2. cap. 9. Besoldus de regalibus cap. 9. n. 4.

Unde per fiscum excluduntur, Primò affines, cum horum nulla successio.

L. Affinitatis 7. C. communia de success.

Secundò collaterales ultra decimum gradum quia hucusque eorum successio restricta.

Tertiò descendentes incapaces, ut ex incestu & adulterio nati, quia paria sunt, nullum esse hæredem, & esse, sed incapacem.

Mantz. ad success. ab intest. de success. fisci.

III.

III. Non tamen per hoc bona sunt vacantia, adeoque fiscus succedit, quod quis sit Peregrinus, quod in Gallia receptum testatur.

Be-

Besold, citat loco dict. cap. 9. n. 4. Mantz. de success. fisci n. 38.

Quam consuetudinem in Germania & aliis locis vindicando, rectè hoc casu utimur jure retorsionis, ita ut quemadmodum ibidem succedit solus fiscus peregrinis Germanis, exclusis omnibus aliis consanguineis, ita etiam Peregrinis Gallis hic succedat; Patientur enim legem, quam ipsimet condiderunt, & quod in aliis æquum putarunt, contra se valere permittant.

IV.

IV. Successio fisci semper fit cum onere, ad solvendo omnes creditores hereditarios, quippè in quorum præjudicium non privilegiatus, nam cum hi certent de damno vitando, fiscus vero de lucro, favorabilior est causa illorum quàm hujus.

Gail. 2. obf. 86. Richters. de success. ab intest. sect. 5. n. 4. Mantz. de success. fisci. n. 5. Sixtinus de regalibus, lit. 2. cap. 9. n. 45.

Idem est de legatis & fideicommissis à defuncto relictis præstandis, ita ut & hæc fiscus præstare teneatur.

L. filius familias. 114. §. 2. ff. de legatis 1. L. recusare. 6. §. 3. ff. ad SC. Trebellian. L. dicitur 14. ff. de jure fisci.

Quibus non obstat. L. si nemo 9. ff. de testament. tutela, ubi si hæreditas non sit adita, nihil valet, quæ scripta sunt. Respondeo, ab hoc specialiter excipiendum fiscum, eo quòd sit & habeatur loco hæredis, vel quasi, adeoque sicut hæres obligatur ad legata præstanda, ita etiam ipse.

Sixtinus de regalibus, lib. 2. cap. 9. n. 44.

Plura de jure fisci tractare non est mei instituti, cum ea materia propriè pertineat ad Regalia. Quapropter

FINIO.

Duplex finis in vita nostra, unus in vita civili vivere, & alter secundum virtutem vivere; Posterior totus in potestate nostra, prior consistit in multitudine Amicorum & Patronorum; hoc non meæ potestatis sed desiderii; tuæ cum sit potestatis; candide Lector, Amicum & Patronum rogo, si possis, hoc opus laudato, si minus transito, cogita pro optimo esse, quod minime malum,

MC

Kf 888^b₌

ULB Halle

3

004 961 161

23

Pf. 47. num. 3.

**TRACTATUS
UTILISSIMUS
ET
NECESSARIUS**

P. 268,

**SUCCESSIONIS EX PACTO, TE-
STAMENTO ET AB INTESTATO,
ASCENDENTIUM, DESCENDEN-
TIUM ET COLLATERALIUM AC
CONJUGUM**

Kf 888

Tam

IN BONIS ALLODIALIBUS QUAM FEUDALIBUS
Per suas Tabulas clarissime elaboratus

ROTENBURGI,

apud Johann Thomam Hoffmannum, Bibliopol,
ANNO M, DCCV.

